

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 5

V LJUBLJANI, dne 15. februarja 1968

Cena 2 dinarja

Leto XXV

VSEBINA:

12. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o prispevkih in davkih občanov.
 13. Priporočilo za vodenje in izvajanje politike prispevkov, davkov in taks.
 14. Zakon o uvedbi in stopnjah republiških prispevkov, davkov in taks.
 15. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o komunalnih taksah.
 16. Zakon o prispevku od sredstev skupne porabe.
 17. Zakon o stopnji republiškega prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmera za izobraževanje in o delu republiškega davka od prometa blaga na drobno, ki se steka med sredstva za izobraževanje.
 18. Zakon o spremembi zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji.
 19. Zakon o stopnjah in delitvi prispevkov za otroško varstvo v letu 1968.
 20. Zakon o spremembi zakona o stopnji prispevka za zaposlovanje.
 21. Zakon o uporabi sredstev iz dodatnega davka od prometa blaga na drobno v letih 1968, 1969 in 1970.
 22. Zakon o določitvi prispevka, ki ga plačujejo gospodarske organizacije v skupne rezerve gospodarskih organizacij v SR Sloveniji.
 23. Zakon o dodatnem prispevku za zdravstveno zavarovanje, ki ga plačujejo zavarovanci od dopolnilnih dohodkov.
 24. Zakon o dodatnem prispevku za zdravstveno zavarovanje, ki ga plačujejo zavarovanci — člani gospodinjstva, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo.
 25. Zakon o postopku, rokih in obveznostih v zvezi s soglasjem k stopnjam prispevkov za zdravstveno zavarovanje.
 26. Zakon o usposabljanju otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju.
 27. Zakon o petdnevnem delovnem tednu v SR Sloveniji.
 28. Odlok o povračilih poslancem Skupščine SR Slovenije in funkcionarjem, ki jih voli ali imenuje Skupščina SR Slovenije.
 29. Odlok o soglasju k določitvi stopenj osnovnega prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje.
 30. Odlok o soglasju k določitvi dodatnega prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje.
 31. Odlok o imenovanju predsednika in članov upravnega odbora sklada SR Slovenije za pospeševanje založništva.
 32. Odlok o imenovanju predstavnikov družbene skupnosti, ki jih imenuje Skupščina SR Slovenije v svet Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani.
 33. Odlok o imenovanju predstavnikov družbene skupnosti, ki jih imenuje Skupščina SR Slovenije v svet Slovenske filharmonije v Ljubljani.
 34. Odlok o izvolitvi sedmih članov v svet odvetniške zbornice Slovenije.
 35. Odlok o razrešitvi sodnika okrožnega sodišča v Celju.
- AKTI USTAVNEGA SODIŠČA SRS:**
36. Odločba o odpravi 5. točke sklepa o uvedbi krajevnega samoprispevka za ureditev ceste Latkova vas—Prebold.
- SPLOSNI AKTI REPUBLIŠKIH SAMOUPRAVNIH ORGANIZACIJ:**
37. Sklep o stopnji osnovnega prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje ter prispevka za zavarovanje za nesrečo pri delu in poklicno obolenje.
 38. Sklep o določitvi dodatnega prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje za kritje stroškov invalidskega zavarovanja, ki presegajo poprečne stroške tega zavarovanja, in za kritje večjih obveznosti invalidskega zavarovanja, ki so posledica nesreče pri delu ali poklicnih boleznih.
 39. Sklep o kritju preostalega primanjkljaja sklada otroškega dodatka za leto 1966, ki ni bil pokrit s posebnim prispevkom.
 40. Sklep o zaključnem računu za leto 1967 sklada invalidskega in pokojninskega zavarovanja.
 41. Sklep o zaključnem računu za leto 1967 sklada otroškega dodatka.
 42. Sklep o zaključnem računu za leto 1967 sklada obveznega zdravstvenega pozavarovanja.
- PREDPISI OBČINSKIH SKUPŠČIN:**
27. Odlok o dopolnitvi odloka o obvezni vgraditvi vodomerov na območju občine Vrhnika.
- Popravek.

12.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prispevkih in davkih občanov

Razglašja se zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o prispevkih in davkih občanov, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 12. in 13. februarja 1968.

Št. 422-10/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembah in dopolnitvah zakona o prispevkih in davkih občanov

1. člen

V prvem odstavku 1. člena zakona o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7-59/67 in št.

36-290/67) se besedilo v oklepaju spremeni tako, da se glasi: »(Uradni list SFRJ, št. 32-452/64, št. 52-613/66, št. 15-226/67, št. 31-457/67 in št. 54-687/67)«.

2. člen

27. člen se spremeni tako, da se glasi:
»Poslovne knjige morajo voditi:

1. zavezanci prispevka od obrtnih dejavnosti (64. in 75. člen), ki se jim odmerja prispevek po dejanskem osebnem dohodku, če so v preteklem letu imeli več kot 15.000 din celotnega dohodka po odbitku stroškov, ki so bili zanj potrebni, oziroma če se predvideva, da bodo v tekočem letu dosegli tak dohodek;

2. zavezanci prispevka od intelektualnih storitev, če so v preteklem letu imeli več kot 25.000 din prispevne osnove.

Zavezanci iz prejšnjega odstavka morajo voditi knjigo dohodkov in izdatkov, zavezanci iz 1. točke prejšnjega odstavka pa tudi knjigo o opravljenem prometu, knjigo upnikov in dolžnikov in seznam osnovnih sredstev. Samostojni gostinci vodijo namesto knjige o opravljenem prometu knjigo evidence o nabavi in prodaji alkoholnih pijač.

Ne glede na določbe prejšnjih dveh odstavkov morajo vsi samostojni gostinci voditi knjigo evidence o nabavi in prodaji alkoholnih pijač, vsi prevozniki

s tovornimi avtomobili pa knjigo o opravljenem prometu.

Dolžnost vodenja poslovnih knjig po prvem in drugem odstavku tega člena ugotovi za zavezanca, ki doslej teh knjig niso vodili, za dohodke pristojni občinski upravni organ s posebno odločbo. V odločbi je ireba navesti dan, s katerim mora zavezanec pričeti voditi knjige.

Poslovne knjige je treba voditi v redu in tekoče.

Republiški sekretar za finance izda podrobnejše predpise o tem, kako se vodijo poslovne knjige in kako se ugotavlja njihova verodostojnost.«

3. člen

Za 42. členom se doda nov 42a člen, ki se glasi:

«Republiški in občinski prispevek od delovnega razmerja se plačujeta po posebnih stopnjah od naslednjih prejemkov iz delovnega razmerja:

1. od prejemkov iz delovnega razmerja upokojenec, ki iz takega dela nimajo lastnosti zavarovanca;

2. od prejemkov za delo, ki traja dalj kot poln delovni čas, razen od prejemkov za tako delo, opravljeno po 44. členu temeljnega zakona o delovnih razmerjih.«

4. člen

V prvem odstavku 43. člena se 1. točka črta, doseďanje 2., 3., 4. in 5. točka po postanejo 1., 2., 3. in 4. točka.

5. člen

V prvem odstavku 44. člena se na koncu 13. točke pika nadomesti z vejico, nato pa se dodata dve novi točki, ki se glasita:

«14. iz osebnih dohodkov delavcev, ki se po končani šoli druge stopnje, višji ali visoki šoli oziroma fakulteti prvič zaposlijo in so v skladu s splošnim aktom delovne organizacije sprejeti za pripravnike, in sicer toliko časa, kolikor traja pripravniška doba, vendar največ eno leto,

15. iz osebnih dohodkov odvetniških pripravnikov, ki se po končani šoli prvič zaposlijo, in sicer toliko časa, kolikor traja pripravniška doba, vendar največ eno leto.«

6. člen

V 50. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

«Če je občinska skupščina predpisala različne stopnje občinskega prispevka od kmetijstva za posamezne skupine katastrskih občin ali za posamezne katastrske občine, se prispevek odmeri po stopnji, ki velja za katastrsko občino, v kateri ima zavezanec prebivališče, če občinska skupščina ne določi drugače.«

7. člen

V prvem odstavku 54. člena se na koncu 3. točke podpičje nadomesti s piko, 4. točka pa se črta.

V drugem odstavku se črta besedilo: »zemljišča navedena pod 4 pa za največ 20 let.«

8. člen

56. člen se spremeni tako, da se glasi:

«Če je bil donos na posamezni parceli ali na več zemljiških parcelah manjši zaradi elementarnih nezd, rastlinskih bolezní in škodljivcev ali zaradi drugih izrednih dogodkov, ki jih zavezanec ni mogel preprečiti, se na zavezančevu prošnjo lahko prizna posebna olajšava.

Olajšava se prizna tako, da se katastrski dohodek od vsake take parcele posebej zmanjša za toliko odstotkov, za kolikor se je na njej zmanjšal donos. Če znaša skupno zmanjšanje katastrskega dohoda po prejšnjem stavku v primerjavi s celotnim katastrskim dohodkom prispevnega zavezanca od negozdnih površin več kot 20 %, se zmanjša katastrski dohodek negozdnih površin za znesek, ki ustreza ugotovljenemu odstotku. Razlika med prej odmerjenim prispevkom in prispevkom, odmerjenim od katastrskega dohodka, zmanjšane na tej podlagi, se odpiše.

Prošnjo za priznanje olajšave mora zavezanec vložiti v 15 dneh po nastanku škode. O prošnji odloča za dohodek pristojen občinski upravni organ na podlagi ocenjene škode. Škodo oceni posebna cenilna komisija. Cenilno komisijo imenuje občinska skupščina ali organ, ki ga ona določi.«

9. člen

58. člen se spremeni tako, da se glasi:

«Zavezancem, ki preživljajo več kot dva mladoletna otroka ali za delo nezmožna družinska člana in katerih osebni dohodek ne presega 1200 dinarjev letno na družinskega člana, se za tretjega in za vsakega nadaljnega mladoletnega otroka ali za delo nezmožnega družinskega člana odmerjeni prispevek od kmetijstva zniža za 10 %, vendar pa skupno znižanje prispevka ne sme znašati več kot 50 %.

Zavezancem, ki nimajo za delo zmožnih družinskih članov in pri katerih osebni dohodek vseh članov gospodinjstva ne presega 3000 dinarjev letno, se odmerjeni prispevek od kmetijstva zniža za 50 %.

V osebni dohodek po prejšnjih dveh odstavkih se všteta dohodki zavezanca in vseh članov gospodinjstva, od katerih se odmerjajo prispevki oziroma davki po letnih osnovah, ter dohodki iz delovnega razmerja, od pokojnin in od invalidnin.

Olajšave po prvem in drugem odstavku tega člena se priznajo praviloma ob letni odmeri prispevka, lahko pa tudi pozneje, ko se ugotovijo okoliščine oziroma ko to zavezanec posebej uveljavlja. Priznanje olajšave lahko zavezanec uveljavlja le do konca koledarskega leta, v katerem se prispevek odmerja.

Zavezancem se odmerjeni prispevek od kmetijstva ustrezno zniža, če so imeli v letu, za katero se prispevek odmerja, več kot 500 dinarjev izdatkov za zdravljenje družinskih članov ali če so imeli izdatke za pogreb družinskih članov. Prispevek se zniža za znesek prispevka, ki bi se sorazmerno plačal od izdatkov take vrste. Olajšava za pogreb družinskega člana se lahko prizna največ do višine zneska, ki ga za stroške pogreba prizna komunalni zavod za socialno zavarovanje, vendar le zavezancu, ki ni upravičen do povračila teh stroškov od komunalnega zavoda za socialno zavarovanje.

Za mladoletne otroke po tem členu se štejejo otroci do 15. leta starosti ter vajenci in otroci na rednem šolanju, vendar največ do 24. leta starosti.

Za nezmožne za delo po tem členu se štejejo ženske stare nad 60 let in moški stari nad 65 let ter druge odrasle osebe, glede katerih je nezmožnost za delo ugotovljena z odločbo pristojnega organa ali z zdravniškim spričevalom javne zdravstvene službe.«

10. člen

V 62. členu se na koncu drugega odstavka pika nadomesti z vejico in se doda besedilo: »za zavezanca iz krajev nad 300 metrov nadmorske višine pa tudi.

če skupni letni katastrski dohodek teh zavezancev od negozdnih površin ne presega 3000 din.«

11. člen

V 69. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Občinska skupščina lahko določi, da se po pogojih in merilih, ki jih sama predpiše, za posamezne zavezance iz dejavnosti, za katere se prispevek določa po pavšalni letni osnovi po prejšnjih dveh odstavkih, prispevek plačuje po dejanskem dohodku.«

12. člen

V 72. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za zavezance, katerim se določa prispevek po tretjem odstavku 69. člena tega zakona, temveč se za te zavezance lahko določijo posebne stopnje.«

13. člen

Prvi odstavek 74. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Prispevek od obrtnih dejavnosti v odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka (v nadaljnjem besedilu: prispevek po odbitku) plačujejo občani, ki priložnostno opravljajo storitve državnim organom ali delovnim in drugim organizacijam ali opravljajo pri njih delo po pogodbi o delu po predpisih o delovnih razmerjih ali pa imajo pri njih dohodke od postranskih kmetijskih dejavnosti, ki niso zajeti v katastrskem dohodku, če taki dohodki ne izvirajo iz delovnega razmerja ali od obrtnih in drugih dejavnosti, od katerih se plačuje prispevek na kakšen drug način iz 68. člena tega zakona.«

14. člen

V 77. členu se na koncu 8. točke pika nadomesti s podpičjem, nato pa se doda nova 9. točka, ki se glasi:

»9. prispevki za socialno zavarovanje zavezanca in njegovih družinskih članov, ki niso v delovnem razmerju z zavezancem.«

15. člen

V 82. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Poleg olajšav po prejšnjem odstavku se pri odmeri prispevkov od obrtnih dejavnosti priznajo še olajšave za učence v gospodarstvu. Za vsakega učenca v gospodarstvu se zavezancem odmerjeni prispevek zniža za 10 %, vendar skupno znižanje prispevka za enega učenca v gospodarstvu ne more znašati več kot 500 dinarjev, za vse učence v gospodarstvu skupaj pa ne več kot 2500 dinarjev.«

16. člen

88. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Stopnje prispevka od intelektualnih storitev za zavezance, ki plačujejo prispevke po letnih osnovah (86. in 87. člen), so za posamezne vire dohodkov lahko različne.«

17. člen

V 90. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Glede zmanjšanja letnega zneska prispevka zaradi nepredvidene prekinitve dela se smiselno uporabljajo določbe 71. člena tega zakona.«

18. člen

101. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Stopnje prispevka od avtorskih pravic so proporcionalne in so za posamezne vrste avtorskih pravic lahko različne.«

19. člen

V 104. členu se za drugim odstavkom vstavi nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Pri zavezancih, katerim se prispevki določajo po pavšalni letni osnovi ali v pavšalnem letnem znesku, in pri zavezancih, ki se jim prispevki določajo po sporazumno ugotovljeni letni osnovi ali v sporazumno ugotovljenem letnem znesku, se za skupen čisti dohodek šteje dohodek, ki ga je zavezanec dejansko dosegel, po odbitku vseh prispevkov.«

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

20. člen

Za 145. členom se doda nov 145a člen, ki se glasi:

»Krajevni samoprispevek, določen v gotovini na območju SR Slovenije, ki se odmerja od osebnega dohodka iz delovnega razmerja ali od pokojnin, obračunava in odteguje izplačevalec dohodkov ob izplačilu dohodkov na zahtevo organa, ki je ta krajevni samoprispevek uvedel, in po stopnji, ki jo je ta organ določil.«

21. člen

Ne glede na določbe 18. člena zakona o prispevkih in davkih občanov bo lahko višina prispevkov oziroma davkov za leto 1968 določena po predpisih o osnovah in stopnjah, ki jih družbeno-politične skupnosti izdajo do 29. februarja 1968.

Prispevek iz osebnih dohodkov, od katerih se obračunavajo in plačujejo prispevki ob njihovem izplačilu (prispevki po odbitku) in ki so bili izplačani pred začetkom uporabe predpisov iz prejšnjega odstavka, se bo obračunaval in plačeval po stopnjah, ki so veljale 1. januarja 1968.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pa se bodo uporabljale stopnje republiškega in občinskega prispevka iz osebnega dohodka od delovnega razmerja ter republiškega in občinskega prispevka za izobraževanje, ki se plačujeta od teh osebnih dohodkov, predpisane do 29. februarja 1968, za vse osebne dohodke, izplačane od 1. januarja 1968 naprej; pri tem se bodo dotlej, dokler ne bodo predpisane omenjene stopnje, začasno plačevale akontacije po stopnjah, ki so veljale 31. decembra 1967.

Roki za odmero prispevkov in davkov iz 160. člena zakona o prispevkih in davkih občanov, ki bodo odmerjeni v letu 1968, se podaljšajo za trideset dni.

22. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1968.

15.

Na podlagi 148. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 12. in 13. februarja 1968 sprejela

PRIPOROČILO

za vodenje in izvajanje politike prispevkov, davkov in taks

Pokrivanje potreb splošne porabe je v obstoječem sistemu odvisno predvsem od višine obremenitev gospodarstva in le v manjši meri od mnogoštevilnih drugih vrst možnih dohodkov. V tem je tudi osnovna težava in vzrok za nekatere neskladnosti v politiki dohodkov za proračunsko in drugo splošno potrošnjo.

Obremenitev gospodarstva s prispevki iz osebnega dohodka zaposlenih pomembno vpliva na lastno ceno proizvodnje in s tem tudi na konkurenčno sposobnost našega gospodarstva. Stopnje prispevka iz osebnega dohodka zato ne moremo določati s stališča potreb, pač pa predvsem v okviru dejanskih ekonomskih možnosti gospodarstva. Upoštevajoč, da je takšno spoznanje prisotno pri vseh družbeno-političnih skupnostih, se dosledno zavzemamo za odpravo administrativno določenih limitov na vseh nivojih, zato tudi republika ne bo določila višine prispevkov za občinske proračune, temeljne izobraževalne skupnosti in zdravstveno zavarovanje.

Kljub nekaterim izrednim in novim obremenitvam splošne porabe v republiki kot na primer na področju socialnega zavarovanja in vključitve strokovnega šolstva ter raziskovalnega dela v redno financiranje, pa smatramo, da bi ob doslednejšem zajemanju drugih proračunskih dohodkov, zadostovala za kritje potreb splošne porabe v poprečju 27,5 % skupna prispevna stopnja od osebnega dohodka zaposlenih. Takšna stopnja bi bila nekaj nižja od stopnje, ki jo je pretežni del gospodarskih organizacij plačeval v preteklem letu, upoštevajoč prispevke za strokovno šolstvo.

Višina prispevnih stopenj za občinske proračune in republiški proračun bo zaradi višjih dohodkov za pokojninsko zavarovanje in izobraževanje nekaj nižja od lanskoletnih, zato je posebno pomembno, da občinske skupščine vodijo doslednejšo in skladnejšo politiko dohodkov in drugih virov proračunskih dohodkov.

V analizah in obširnih razpravah o delovanju sistema prispevkov, davkov in taks, ki jih plačujejo občani, je bilo iznešenih mnogo kritičnih pripomb in dano tudi mnogo koristnih predlogov za ustrežnejše vodenje in izvajanje davčne politike. Vzporedno s tem, ko ugotavljamo, da je v letu 1965 uveljavljen novi davčni sistem pozitivno deloval in prispeval k razmahu zasebnih dejavnosti, predvsem zasebne obrti, gostinstva ter posameznih drugih gospodarskih dejavnosti, opažamo tudi določene pomanjkljivosti v samem sistemu odmere kot tudi v izvajanju odmerne službe ter v organizaciji te službe.

Ugotovljena so znatna gospodarsko neutemeljena nesorazmerja v obremenitvi davčnih zavezancev, nenotno in pomanjkljivo ugotavljanje davčnih osnov, neobdavčeno prilaščanje visokih dohodkov ter v tej zvezi bogatenje posameznikov na račun družbe, zelo različno priznavanje raznih oprostitev, olajšav in podobno.

Doseči je treba, da se ugotovljene pomanjkljivosti odpravijo, in uveljavi davčni sistem, ki bo še nadalje podpiral razvoj in modernizacijo ter trajno vzpodbu-

jal zavezance k večji produktivnosti dela, ob tem pa skrbel za vzpostavitev čim pravičnejših sorazmerij v obremenitvi. V tej smeri bi delovale že uveljavljene spremembe in dopolnitve temeljnega in republiškega zakona o prispevkih in davkih občanov.

Ze iz same narave nalog in dolžnosti v zvezi z izvajanjem politike prispevkov in davkov izhaja, da lahko te dolžnosti racionalno in smotrno opravljajo le temeljne družbeno-politične skupnosti, to je občine. Skladnost take politike pa je pogojena z vsestranskim poznavanjem dejanskih razmer in ekonomskih možnosti tako znotraj občine kot tudi sosednjih občin.

Ugotovljeno je, da je treba doseči v bodoče večjo skladnost predvsem v delu občin, če želimo, da bi se v bodoče odpravile ugotovljene pomanjkljivosti davčne politike in v čim večji meri dosegli cilji, ki jih na tem področju zasledujemo. Občinske skupščine naj zato pri usmerjanju davčne politike upoštevajo naslednje priporočilo:

1. Na področju prispevkov od delovnega razmerja zaposlenih

a) Splošne prispevne stopnje naj bi občine določale v smislu že v uvodu pojasnjenega stališča in pri tem upoštevale, da znaša prispevna stopnja za republiško izobraževalno skupnost 1,95 % ter za republiški proračun 1,51 %, za invalidko-pokojninsko zavarovanje 12,5 % in za otroško varstvo 1,8 %. Občinske skupščine bodo torej dale soglasje k stopnji za zdravstveno zavarovanje ter določile stopnje prispevka od delovnega razmerja za občinski proračun in stopnje prispevka za izobraževanje za temeljno izobraževalno skupnost.

b) Odpravijo naj se ugotovljena nesorazmerja v višini pavšalnih osnov za odmero prispevka od delovnega razmerja. Največje razlike so bile ugotovljene v višini pavšalnih osnov za gospodinjske pomočnice. Pogoji za zaposlovanje gospodinjskih pomočnic se bistveno ne razlikujejo med občinami, zato naj občine določijo pavšalne osnove za gospodinjske pomočnice največ do 200 dinarjev mesečno. Precejšnja nesorazmerja obstajajo tudi v pavšalnih osnovah za osebe, zaposlene pri krajevnih skupnostih, za ribiče in lovce, zaposlene v ribiških oziroma lovskih podjetjih, zavodih, zadrugah in organizacijah ter za osebe, zaposlene v domovih planinskih društev. Predlagamo, da občinske skupščine določijo pavšalne osnove za navedene zavezance v sodelovanju z ustreznimi strokovnimi organizacijami, ki imajo pregled nad temi dejavnostmi.

c) Posebno stopnjo prispevka od delovnega razmerja za prejemke upokojenecv, ki se še nadalje zaposlijo in za nadurno delo, naj se določi v taki višini, da bo obremenitev teh prejemkov z vsemi vrstami prispevkov enaka obremenitvi prejemkov iz rednega delovnega razmerja. Od navedenih prejemkov namreč ni potrebno plačevati vseh vrst prispevkov za socialno zavarovanje in so bili zato taki delavci doslej za delodajalca cenejši. Posebna stopnja prispevka naj bo torej toliko višja od redne stopnje prispevka od delovnega razmerja, kolikor so ostale obveznosti nižje. Pri tem naj se manjše odstopanje v obveznostih za socialno zavarovanje za posamezne vrste teh prejemkov zanemari.

2. Obdavčenje kmetijstva

a) Velika nesorazmerja v višini obremenitve med občinami, katera v mnogih primerih ni možno opravičevati z razliko v možnostih in pogojih doseganja dohodkov, terjajo učinkovitejšo usklajevanje. Prispevne stopnje je treba za vse območje Slovenije uskladiti na čim enotnejših kriterijih, ob upoštevanju plačilne zmogljivosti kmetov.

Stopnje občinskega prispevka so po zakonu lahko različne za posamezne ali za skupine katastrskih občin. Da bi se dosegla potrebna usklajenost v višini teh stopenj, priporočamo, da občine razvrstijo katastrske občine svojega območja po enotnih kriterijih v skupine, ker samo taka enotna razvrstitev omogoča usklajevanje na določenem nivoju. Razvrstitev katastrskih občin v skupine se opravi ob upoštevanju reliefa, kakovosti tal, oddaljenosti in kupne moči tržišča ter od prometnih zvez, in to:

I. skupina: Ravna do blago nagnjena zemljišča, ki dopuščajo uporabo težke mehanizacije. Praviloma so v takih predelih dobre komunikacije in prav dobri tržni pogoji.

II. skupina: Blago valovita, gričevnata zemljišča z manjšimi nadmorskimi višinami, ki dopuščajo težjo mehanizacijo in imajo razmeroma dobre tržne pogoje.

III. skupina: Hriboviti predeli z nadmorskimi višinami naselij do ca. 700 metrov, ki dopuščajo rabo lažje mehanizacije.

IV. skupina: Hriboviti in gorati predeli z naselji v nadmorski višini nad 700 m.

V primerih, ko so v predelih z ugodnim reliefom tla slabše kakovosti (kamenita, preplitva, močvirna) ali slabši tržni pogoji, se katastrska občina razvrsti za eno do dve stopnji nižje.

V primerih, ko zemljišča cele katastrske občine v pogledu reliefa ali v pogledu tal niso izenačena, se razvrstijo v tisto kategorijo, v katero sodi večji del obdelovalnih površin.

Le tako, na vsem območju SR Slovenije po enotnih kriterijih izdelana razvrstitev katastrskih občin v navedene štiri skupine, je medsebojno primerljiva in jo je mogoče usklajevati. Na posebnih posvetovanjih se bodo nato medsebojno usklajevali po občinah izdelani predlogi razvrstitve ob primerjavi republiškega načrta razvrstitve.

Takšna grupacija tudi omogoča uporabo enotnejših progresivnih stopenj občinskega prispevka, katere naj občinske skupščine določijo v naslednji višini na katastrski dohodek negozdnih površin:

v I. skupini od 30 do 42 %, tako da bi poprečna obremenitev znašala 36 %;

v II. skupini od 17 do 29 %, poprečna obremenitev 21 %;

v III. skupini od 10 do 16 %, poprečna obremenitev 13 %;

v IV. skupini od 3 do 9 %, poprečna obremenitev 6 %.

Usklajevanje v opisani obliki bo prispevalo k izenačenju obveznosti občanov. Možno bi bilo sicer tudi uvesti posebno republiško stopnjo prispevka, ki naj bi odigrala vlogo regulatorja v višini obremenitve, vendar menimo, da je treba ta cilj doseči v bodočih letih z usklajevanjem občinskih stopenj.

b) Stopnje občinskega prispevka od kmetijstva so po zakonu lahko progresivne ali proporcionalne. V praksi sta v Sloveniji uporabljena oba sistema, kar prav tako prispeva k nesorazmerju v obdavčitvi. Zato naj vse občinske skupščine predpišejo blago progresivne prispevne stopnje v mejah gornjih okvirov. V sistemu razmeroma visokih obveznosti namreč proporcionalne stopnje na srednje ali nižje dohodke preostro delujejo, kar tudi ogroža izterjavo. Bojazen, da bi progresivne stopnje prispevale k nadaljnjemu drobljenju zemljiške posesti, je neupravičena.

c) Vprašanje posebnih olajšav za kmete-borce ne sme biti tudi v bodoče občinske skupščine samostojno urejajo, kolikor je to v posameznih občinah še potrebno, vzpo-

redno z urejanjem materialnega položaja borcev v drugih oblikah (priznavalnine, invalidnine itd.).

č) Pokrenjen je postopek za odpravo pristojbin na cestna vprežna vozila kot davščina, ki je v obdobju uveljavljanja sodobne mehanizacije postala neprimerena. Občinski odmerni organi naj do nadaljnjega odložijo odmero te obveznosti za leto 1968.

3. Obdavčenje obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti:

a) Občinske skupščine morajo v odnosu do obrtništvu zagotoviti skladnost izvajanja predpisov, ki urejajo pravico do poslovanja, pogoje poslovanja, opremo delavnic, higiensko-tehnične pogoje, zaposlovanje delovne sile in drugo, z načeli in izhodišči davčne politike. Pri tem bodo občine naletele tudi na nekatera neskladja v sami pravni ureditvi tega področja, zato je pomembno, da se te ugotovitve in ustrezne predloge posreduje republiškim predstavniškim in upravnim organom, ki bodo po proučitvi celotne problematike pokrenili ustrezen postopek za uskladitev takih predpisov.

b) Ugotovljeno je, da posamezni zavezanci storitvenih dejavnosti dosegajo visoke neobdavčene dohodeke, ker jih je dosedanji sistem uvrščal med pavšaliste in jih zato ni bilo mogoče ustrezno obdavčiti. Po spremenjenem 69. členu zakona lahko občinska skupščina določi pogoje in merila, po katerih se tudi obrtnike, ki se bavijo s storitvami, uvrsti med zavezance, ki se obdavčujejo po dejanskem dohodku.

Iz pavšalnega obdavčenja je treba uvrstiti med zavezance po dejanskem dohodku vse tiste storitvene obrtnike, ki presegajo letno 15.000 din čistega dohodka. Ker je ta višina določena v zakonu tudi kot pogoj za vodenje poslovnih knjig, bodo vsi ti zavezanci dolžni voditi knjige in bo tako podana ustrežna podlaga za obdavčitev po dejanskem dohodku.

Po merilih za preuščanje pavšalistov med zavezance po dejanskem dohodku, ki jih določa občinski odlok, naj se poleg zavezancev, ki so v preteklem letu presegli prispevno osnovo 15.000 din, zajame tudi zavezance, za katere se predvideva, da bodo v tekočem letu dosegli tak dohodek.

Ob tem naj se predpostavlja, da bo tolikšen dohodek dosegel zavezanec v dejavnosti, za katero je bil v preteklem letu določen največji osebni dohodek delavca v delovni organizaciji manj kot 15.000 din, v tekočem letu pa je določen v tej dejavnosti največji dohodek iznad 15.000 din, pod pogojem, da je bil zavezanec v preteklem letu obdavčen po najvišji za to dejavnost določeni pavšalni osnovi.

Po zakonu lahko občinska skupščina predpiše posebne stopnje prispevka za zavezance, katere je po omenjenih kriterijih preuščila iz pavšalistov na zavezance po dejanskem dohodku. Ker bi na ta način imeli kar tri vrste stopenj, za pavšaliste, za dejanski dohodek in za preuščene na dejanski dohodek, priporočamo, da občinske skupščine v odlokih odredijo, da se za te zavezance uporabljajo stopnje, določene za zavezance po dejanskem dohodku.

c) Večjo enotnost je treba doseči pri prispevnih stopnjah. Ugotovljena nesorazmerja med občinami so neutemeljena in nevzdržna.

Za pavšaliste so stopnje po zakonu še vedno omejene na nivo prispevkov iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja za proračune in za izobraževanje.

Za zavezance po dejanskem dohodku pa naj vse občine uvedejo blage progresivne stopnje. Priporočamo, da se stopnje občinskega prispevka gibljejo:

- za osnove do 20.000 do največ 20 %;
- od 20.000 do 30.000 do največ 25 %;
- od 30.000 do 40.000 do največ 30 %;
- od 40.000 do 50.000 do največ 35 %;
- nad 50.000 do največ 40 %.

Take občinske stopnje skupaj z republiško pogojujejo realno ugotavljanje dohodkov, ker so za nižje osnove razmeroma blage. Ostrejša progresija ne bi bila primerna, ker s strožjim zajemanjem zmanjšuje interes zavezancev k povečanju obsega poslovanja oziroma ga sili k prikrivanju dohodka.

Enotnejše prispevne stopnje bodo tudi preprečile špekulativno preseljevanje obrtnikov iz ene občine v drugo.

č) Zakon vsebuje določbe o tako imenovanem pisnem sporazumu o prispevni osnovi oziroma znesku prispevka, katerega skleneta občina in zavezanec. Enako določilo vsebuje temeljni zakon o prometnem davku glede prometnega davka.

Priporočamo, da občine takih sporazumov ne sklepajo. Odmera davščin naj temelji na skrbno zbranih podatkih o poslovanju zavezancev, za del njih celo na poslovnih knjigah, zato ni primerno sklepanje sporazumov, ob katerih odpadejo vsa merila iz zakona. Za storitvene dejavnosti, razen posameznikov, ki bodo uvrščeni med zavezance po dejanskem dohodku, pa se itak določajo obveznosti po pavšalnih osnovah.

Najbolj neprimerno pa je sporazumno dogovarjanje višine prometnega davka v proizvodni obrti in gostinstvu.

d) Posebne olajšave, ki jih priznavajo nekatere občine v svojih odlokih, naj se v nobenem primeru ne nanašajo na prometni davek, glede katerega je prispevni zavezanec dolžan, da ga obračuna in odvede. Nedopustno je zato tako vnovčena sredstva puščati zavezanecu.

e) Zakon razširja krog zavezancev, ki so dolžni voditi poslovne knjige. Občinski upravni organi naj takoj izdelajo sezname zavezancev, ki morajo voditi knjige, in tistim, ki jih doslej še niso vodili, naložijo to obveznost z odločbo. V seznam naj vključijo tudi zavezance, za katere bodo po kriteriju iz točke 3b ugotovili, da bodo v letošnjem letu dosegli dohodek, ki jih obvezuje, da vodijo poslovne knjige.

f) Za zavezance, ki opravljajo obrt kot postranski poklic, naj se glede obdavčitve strogo upošteva določilo zakona, da se v pavšalnem znesku obdavčuje le tiste, ki opravljajo storitve posameznikom. Zavezance, ki opravljajo storitve družbenemu sektorju ali se celo pečajo z obrtno proizvodnjo kot s postranskim poklicem, pa je brezpogojno treba obdavčiti po dejanskem dohodku s posebnim ozirom na obračun prometnega davka. Sploh pa je potrebno, da občine preverijo zadevne priglasitve in do odstopanja od 18. člena zakona o obrtnih delavnicah samostojnih obrtnikov zavzamejo svoja stališča.

g) Potrebna je večja skladnost med občinami pri izdajanju dovoljenj kot tudi v davčni politiki do prevoznikov. Ker obstaja možnost izmikanja obveznostim in premestitve zavezancev tudi izven republike, si bo republika prizadevala v zveznem merilu uveljaviti enotna načela poslovanja.

h) Večjo doslednost je treba uveljaviti pri obračunu vseh vrst prometnega davka. Zaradi slabih evidenc mnogo teh sredstev neopravičeno zadržijo zavezanci. Razširitev kroga zavezancev, ki morajo voditi

knjige, in še posebej obvezno evidentiranje prometa pri vseh prevoznikih in gostincih, naj predvsem prispeva k točnejšemu zajemanju promečnega davka.

4. Obdavčenje intelektualnih storitev

Poskrbeti je treba za doslednejše ugotavljanje dohodka in vodenje ustreznih evidenc tudi pri zavezancih prispevka od intelektualnih storitev.

V zvezi z obdavčenjem odvetnikov naj se občine tudi v bodoče poslužujejo odvetniške zbornice kot institucije, ki je z vplivom na svoje člane ponekod tudi že doslej uspela, da so bile dosežene stvarnim dohodkom ustrezne obremenitve. V primerih, ko posameznik presega 25.000 din prispevne osnove, pa bo seveda dolžan voditi poslovno knjigo.

Dosledneje kot doslej naj občine ugotavljajo dohodke tudi pri drugih zavezancih prispevka od intelektualnih storitev npr. v zadnjem času močno razširjenega zasebnega zobozdravstva, in podobno, kolikor ne plačujejo prispevka po odbitku. V tej zvezi morajo občine zagotoviti dosledno izvajanje pravnih predpisov iz področja privatne zdravniške prakse.

5. Odmera prispevka iz skupnega dohodka občanov

Uvede naj se doslednejša kontrola davčnih prijav glede na ugotovljeno nezadostno davčno moralo tudi teh zavezancev.

V večji meri kot doslej naj se izkoristi možnost kontrole doseženih dohodkov preko žiro računov in dolžnost nujenja podatkov o izplačanih osebnih dohodkih po izplačevalcih osebnih dohodkov. Statistični podatki kažejo, da v preteklem letu ca. 50 % obveznikov ni napovedalo dohodka za obdavčitev.

6. Prispevek od sredstev skupne porabe

V skladu z osnovnimi načeli, s katerimi se opravičuje uvedba tega prispevka, naj bi stopnje prispevka načeloma dosegle višino, kot jo dopušča že temeljni zakon, tj. seštevek republiških in občinskih stopenj prispevka iz delovnega razmerja in prispevka za izobraževanje.

7. Obdavčenje stavb

Treba je doseči večjo enotnost v sistemu obdavčenja stavb. Večina občin je obdavčevala le stavbe v strnjanih naseljih, nekatere občine pa so imele blažje kriterije in obdavčevale le stavbe v večjih mestih in industrijskih središčih. Druga skrajnost pa je v tem, da so v nekaterih občinah tudi posamezne majhne stavbe v manjših gorskih naseljih obdavčene enako kot v večjih naseljih. Smatramo, da je pravilno večinsko stališče občin, tj. da se obdavčujejo vse stavbe v organiziranih naseljih, ki so komunikacijsko vsaj srednje dobro povezane s svetom. Iz navedenega izvirajo tudi mnogoštevilne pritožbe proti odmeri.

Ob tem je tudi opozoriti, da je ta davek treba predpisati tudi za vikend hišice, če se dajejo v najem, pri čemer pa seveda ne velja kriterij strnjenege naselja. Obdavčiti je treba ves doseženi dohodek.

Ugotovljeno je, da občinski organi nimajo ustreznih evidenc predvsem o novih stavbah in lastništvu na delih stavb. Lastnikov se ne obdavčuje, vendar večina občin nima izdelanega pregleda začasnih oprostitev in torej tudi ne ugotovljenega leta, v katerem bo treba davek odmeriti. Podatke je treba zbrati, v smislu zakona priznati oprostitev in izdati ustrezne odločbe ter nastavitvi posebno evidenco o začasnih davčnih oprostivah za nove stavbe.

8. Davek na dohodek od premoženja in premoženjskih pravic je treba dosledneje zajemati in pri tem predvsem ugotavljati dosežene dohodke od raznih preprodaj. V pogostih primerih gre za spekulativni nakup raznih parcel, stavb, pa tudi premičnin in je v tej zvezi doseženi čisti dohodek treba dosledno zajeti z davkom. Predlagano je bilo tudi že, da bi se za take dohodke lahko predpisovale posebne stopnje prispevka. Republika si bo še nadalje prizadevala, da doseže ustrezno spremembo temeljnega zakona.

9. Prometni davek od nepremičnin in pravic

Pogosti so primeri, ko napovedana vrednost nepremičnin pomembno odstopa od prometne vrednosti. Zaradi pravilne obdavčitve naj se občine poslužujejo pravice, da v primerih, ko podvomijo v realnost napovedane vrednosti, ugotovijo prometno vrednost po posebni cenilni komisiji in od tako ugotovljene vrednosti odmerijo prometni davek.

10. Davek od prometa blaga na drobno

naj občinske skupščine uvajajo v maksimalni dopustni višini, kar še posebej velja za dražje predmete osebne rabe, kot osebna motorna vozila. Se nadalje pa naj se zadržijo blažje stopnje za kmetijsko mehanizacijo.

11. Komunalne takse

Pri uvajanju komunalnih taks na novo uvedene taksne predmete (avtomobili, traktorji) priporočamo, da občinske skupščine v celoti izkoristijo obdavčilo višino taks. Ne bi bilo namreč primerno, da bi občine v tem medsebojno konkurirale in z eventualnimi nižjimi tarifami privabliale zavezance.

12. Večjo pozornost je treba posvetiti tudi izterjavi odmerjenih davščin, saj je učinek izterjave iz leta v leto slabši, in to tudi pri zavezancih, za katere se ugotavlja, da jih je treba dosledneje obdavčiti. K boljši izterjavi bi nedvomno prispevalo tudi dosledneje predpisovanje zamudnih obresti, česar se nekatere občine sploh ne poslužujejo.

Uveljavljanje take davčne politike, ki bo vsebinsko zagotovila izvajanje načel, vsebovanih v zakonu o prispevkih in davkih občanov in v tem priporočilu, pa je pogojena z ustreznimi kadrovskimi in organizacijskimi spopolnitvami finančnih služb pri občinah in republiki.

Predstavniskim organom občin in republike je potrebno zagotoviti pravočasne strokovne analize in poročila, da bi jim omogočili seznanjanje z dejanskimi razmerami in nujnimi ukrepi.

Republiški sekretariat za finance bo v I. polletju 1968 pripravil primerjalno analizo odlokov občinskih skupščin glede prispevkov in davkov ter občasne informacije o realizaciji posameznih vrst dohodkov.

Republiški skupščini mora biti predložen osnutek predpisa o organizaciji republiških finančnih služb do 30. 6. 1968.

Republiški sekretariat za finance bo v sodelovanju z občinskimi skupščinami pripravil predlog za organizacijo občinskih finančnih služb.

Ceprav skupščina sprejema sorazmerno zelo pozno to priporočilo, pa je občinam kljub temu omogočeno pravočasno oblikovanje njihovih odlokov o prispevkih in davkih, saj so analizo o delovanju davčnega sistema dobile že v oktobru 1967, pa tudi številne družbeno-politične razprave so že ob koncu leta 1967 opozo-

rite na nekatere pomanjkljivosti pri izvajanju davčne politike.

St. 422-10/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Sergej Kraigher i. r.

14.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o uvedbi in stopnjah republiških prispevkov, davkov in taks

Razglasa se zakon o uvedbi in stopnjah republiških prispevkov, davkov in taks, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 12. in 13. februarja 1968.

St. 422-10/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Predsednik

Skupščine SR Slovenije:

Sergej Kraigher i. r.

ZAKON

o uvedbi in stopnjah republiških prispevkov, davkov in taks

1. člen -

Od dohodkov, ki pripadajo SR Sloveniji po zakonu o financiranju družbeno-političnih skupnosti v SR Sloveniji, se uvaja obveznost plačevanja za te vrste republiških dohodkov:

1. republiški prispevek iz osebnega dohodka od delovnega razmerja;
2. republiški prispevek iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti;
3. republiški prispevek iz osebnega dohodka od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti;
4. republiški prispevek iz osebnega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav;
5. republiški prispevek iz osebne premoženjske davčne obremenitve; *osebni dohodki občanov*
6. republiški davek na dediščine in darila; *osebni dohodki občanov*
7. republiški davek na prometna sredstva; *osebni dohodki občanov*
8. republiški davek od prometa blaga na drobno; *osebni dohodki občanov*
9. republiške upravne takse;
10. republiške sodne takse.

2. člen

Republiški prispevek iz osebnega dohodka od delovnega razmerja se plačuje po stopnji 151% *107%* *796/70*

Posebna stopnja republiškega prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja v primerih iz prve točke 42a člena zakona o prispevkih in davkih občanov znaša 19,31%, v primerih iz druge točke 42a člena pa 15,81% *16,4* *20,1* *40/68*

3. člen

Republiški prispevek iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti se plačuje po stopnji 8%. S tem prispevkom nabrana sredstva se v celoti odstopijo skladu za zdravstveno zavarovanje kmetov tiste komunalne skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov, na katere območju je bil prispevek pobran.

Republiški prispevek iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti se plačuje tudi po stopnji, ki jo določi zakon o vodnem prispevku.

4. člen

Republiški prispevek iz osebnega dohodka od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti se plačuje po stopnji 5% *od letnega* *prid*.

Pri določitvi prispevka iz osebnega dohodka od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti v letnem znesku mora biti posebej določen znesek prispevka vsake družbeno-politične skupnosti, ki ga je vpeljala.

Letni zneski prispevkov iz prejšnjega odstavka morajo biti nasproti skupnemu znesku v enakem razmerju, kot so stopnje prispevka posameznih družbeno-političnih skupnosti nasproti seštevku stopenj vseh družbeno-političnih skupnosti.

5. člen

Republiški prispevek iz osebnega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav se plačuje po stopnji 9%.

6. člen

Republiški davek na dediščine in darila se plačuje po tehle progresivnih stopnjah:

Od vrednosti dinarjev		Sorodstveno razmerje, ki ustreza drugemu dednemu redu (starši, bratje, sestre ter njihovi potomci)	Sorodstveno razmerje, ki ustreza tretjemu dednemu redu (dedi, babice)	Vsi drugi
nad	do	%	%	%
	10.000	4	5	7
10.000	20.000	6	7	10
20.000	40.000	8	10	13
40.000	60.000	10	13	17
60.000	80.000	12	16	21
80.000		14	18	23

7. člen

Republiški davek od prometa blaga na drobno se plačuje po stopnji, ki je določena v zakonu o republiškem davku od prometa blaga na drobno.

8. člen

Dohodki iz 5. in 7. točke 1. člena tega zakona se v celoti odstopijo občinam.

9. člen

Dohodki od republiških upravnih taks se odstopijo tistim občinam, na katerih območju so bile taksne vrednotnice prodane oziroma plačane takse.

Če se republiška upravna taksa plača v gotovini, jo organ, pri katerem je bila plačana, predkaže občini, na katere območju je sedež organa oziroma organizacije.

10. člen

Dohodki od republiških sodnih taks, ki se po 3. členu zakona o republiških sodnih taksah (Uradni list SRS, št. 20-224/65 in št. 24-269/65) plačajo v taksnih vrednotnicah enotne izdaje, se odstopijo tistim občinam, na katerih območju so bile te taksne vrednotnice prodane.

11. člen

Z dnem, ko se začne uporabljati ta zakon, preneha veljati zakon o uvedbi in stopnjah republiških prispevkov, davkov in taks (Uradni list SRS, št. 36-364/65, št. 6-36/67 in št. 43-333/67).

12. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1968.

15.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o komunalnih taksah

Razglša se zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o komunalnih taksah, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 12. in 13. februarja 1968.

St. 423-4/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Predsednik

Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembah in dopolnitvah zakona o komunalnih taksah

1. člen

Za 4. členom zakona o komunalnih taksah (Uradni list SRS, št. 29-301/65) se vstavi nov 4.a člen, ki se glasi:

»4. a člen

Občinske skupščine smejo predpisovati poleg taks iz prejšnjega člena tudi komunalno takso na cestna motorna vozila v zasebni lastnini.

Komunalna taksa iz prejšnjega odstavka lahko znaša za 12 mesecev največ:

1. za tovorna vozila:

a) za tovorna vozila (tovornjaki in lahki tovornjaki) in specialna tovorna vozila, namenjena za prevažanje določenih tovorov, glede na nosilnost:

	din od tone
do 3 tone	400
nad 3 do 4 tone	1.725
nad 4 do 5 ton	2.300

	din od tone
nad 5 do 6 ton	3.000
nad 6 do 7 ton	4.000
nad 7 do 8 ton	5.500
nad 8 do 9 ton	7.000
nad 9 do 10 ton	10.000 + 3000
nad 10 ton	10.000

za vsako začetno tono nosilnosti

b) za tovorne tricikle z nosilnostjo do 400 kg kot za motorna kolesa pod 6. točko tega člena glede na delovno prostornino motorja, za tovorne tricikle z nosilnostjo nad 400 kg pa še 40 dni več.

2. za delovna vozila, razen vozil, ki se štejejo za kmetijske proizvodne priprave (130. člen zakona o prispevkih in davkih občanov — Uradni list SRS, št. 7-59/67), ne glede na nosilnost in težo: 120 din;

3. a) za tovorne priklopnike in specialne tovorne priklopnike, ki so namenjeni za prevažanje določenih tovorov, glede na nosilnost, kot za tovorna vozila navedena v 1. točki tega člena;

b) za delovne priklopnike razen priklopnikov, ki se štejejo za kmetijske proizvodne priprave, ne glede na nosilnost in težo: 60 din;

4. za vlečna tovorna vozila, razen vozil, ki se štejejo za kmetijske proizvodne priprave:

a) za traktorje

	din
do 25 KM	120
nad 25 do 40 KM	170
nad 40 do 63 KM	220
nad 63 KM	270

b) za vlečna vozila s polpriklopnikom se plača taksa kot za tovorna vozila, navedena pod 1. točko;

5. za osebne avtomobile in kombinirana vozila (kombi), glede na delovno prostornino motorja in sicer:

	din
do 900 ccm	80
nad 900 do 1350 ccm	120
nad 1350 do 1800 ccm	300
nad 1800 do 2500 ccm	600
nad 2500 do 3100 ccm	1000
nad 3100 ccm	1500

6. za motorna kolesa:	din
nad 125 do 250 ccm	30
nad 250 do 500 ccm	40
nad 500 do 1000 ccm	50
nad 1000 ccm	60.

2. člen

Za 6. členom se doda nov 6. a člen, ki se glasi:

»6. a člen

Taksa iz 4. a člena tega zakona se plačuje v času in na način, kot to predvideva odlok o višini pristojbin, ki se plačujejo za cestna motorna vozila (Uradni list SFRJ, št. 47-593/67).

Za isto motorno vozilo ne za isti čas ne more zahtevati plačilo komunalne takse v dveh ali več občinah.

Taksa pripada občini, kjer ima lastnik cestnega motornega vozila stalno prebivališče.

3. člen

Z občinskim odlokom se določi, kako se plača komunalna taksa za cestna motorna vozila za leto 1968.

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1968.

16.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o prispevku od sredstev skupne porabe

Razglasa se zakon o prispevku od sredstev skupne porabe, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 12. in 13. februarja 1968.

St. 420-19/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o prispevku od sredstev skupne porabe

1. člen

Vpelje se prispevek od sredstev skupne porabe, ki jih delovne in druge organizacije ter državni organi uporabljajo v skladu z veljavnimi predpisi in s svojimi splošnimi akti.

Prispevek iz prvega odstavka tega člena se plačuje od sredstev in ob pogojih, ki so določeni v temeljnem zakonu o prispevku od sredstev skupne porabe (Uradni list SFRJ, št. 54/67).

Prispevek po tem zakonu je dohodek občinskih proračunov: plača se ob vsakem izplačilu iz sredstev skupne porabe.

Prispevek od sredstev skupne porabe plačujejo delovne in druge organizacije ter državni organi občini, v kateri imajo sedež.

Ne glede na določilo prejšnjega odstavka pripada občinam, v katerih so locirane enote delovnih organizacij, prispevek v sorazmerju s številom zaposlenih v teh enotah.

2. člen

Občinski prispevek od sredstev skupne porabe se plačuje po stopnji 8,2%.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se plačuje prispevek od sredstev skupne porabe po višji stopnji, če znašajo uporabljena sredstva skupne porabe v koledarskem letu več kot 500 din na delavca, in sicer po naslednjih stopnjah:

Ce znaša znesek uporabljenih sredstev skupne porabe na delavca nad		znaša prispevek
500 din	600 din	41,00 din + 15 % od presežka nad 500 do 600 din
600 din	800 din	56,00 din + 20 % od presežka nad 600 do 800 din
800 din	1000 din	96,00 din + 30 % od presežka nad 800 do 1000 din
1000 din	—	156,00 din + 50 % presežka nad 1000 din

Natančnejše določbe o načinu izračunavanja in plačevanja tega prispevka predpiše republiški sekretar za finance.

3. člen

Občinske skupščine lahko oprostijo plačila prispevka izplačila iz sklada skupne porabe, uporabljena tudi za druge namene, poleg namenov, ki so oproščeni prispevka po temeljnem zakonu.

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1968.

17.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o stopnji republiškega prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja za izobraževanje in o delu republiškega davka od prometa blaga na drobno, ki se steka med sredstva za izobraževanje

Razglasa se zakon o stopnji republiškega prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja za izobraževanje in o delu republiškega davka od prometa blaga na drobno, ki se steka med sredstva za izobraževanje, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 12. in 13. februarja 1968.

Št. 420-21/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o stopnji republiškega prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja za izobraževanje in o delu republiškega davka od prometa blaga na drobno, ki se steka med sredstva za izobraževanje

1. člen

Stopnja republiškega prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja za izobraževanje znaša 1,95 % od osnove po prvem odstavku 26. člena zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 16-115/67).

Med sredstva za izobraževanje se steka 68 % republiškega davka od prometa blaga na drobno.

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1968.

18.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembi zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji

Razglasa se zakon o spremembi zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 12. in 13. februarja 1968 in na seji prosvetno-kulturnega zbora dne 9. februarja 1968.

Št. 402-67/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembi zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji

1. člen

Drugi odstavek 28. člena in tretji odstavek 29. člena zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 16-115/67) se črtata.

2. člen

Drugi odstavek 62. člena se spremeni in dopolni tako, da se glasi:

»Občinske skupščine morajo v letu 1968 določiti najmanj takšno stopnjo občinskega prispevka za izobraževanje po drugem odstavku 26. člena tega zakona, tolikšen del občinskega prispevka za izobraževanje po 27. členu tega zakona in tolikšen del občinskega davka od prometa blaga na drobno po drugem odstavku 29. člena tega zakona, da bodo za financiranje dejavnosti iz 40. člena tega zakona zagotovljena pri enakem obsegu te dejavnosti sorazmerno najmanj za toliko višja lastna sredstva, za kolikor se druga lastna sredstva občinskega proračuna v letu 1968 povečajo. Če pa se sredstva v občinskem proračunu za leto 1968 ne povečajo, morajo biti zagotovljena najmanj tolikšna

sredstva, kot so jih občinske skupščine dolžne zagotoviti po zakonu za te dejavnosti v letu 1967.«

3. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

19.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o stopnjah in delitvi prispevkov za otroško varstvo v letu 1968

Razglša se zakon o stopnjah in delitvi prispevkov za otroško varstvo v letu 1968, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 12. in 13. februarja 1968.

Št. 420-23/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o stopnjah in delitvi prispevkov za otroško varstvo v letu 1968

1. člen

Prispevek za otroško varstvo po 4. in 6. členu zakona o skupnostih otroškega varstva in o financiranju nekaterih oblik otroškega varstva v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 43-335/67) se v letu 1968 plačuje po stopnji 1,8% od sredstev, namenjenih za osebne dohodke in 1,6% od čistega mesečnega zneska pokojnin.

Prispevek za dnevno varstvo otrok po 5. členu istega zakona se plačuje v letu 1968 po stopnji 0,25%.

2. člen

Prispevki iz prvega odstavka prejšnjega člena se delijo:

— 90% na poseben račun sklada republiške skupnosti otroškega varstva za otroški dodatek;

— 2% na poseben račun sklada republiške skupnosti otroškega varstva za potrebe dnevnega varstva otrok;

— 8% v sklade temeljnih skupnosti otroškega varstva oziroma na poseben račun temeljnih izobraževalnih skupnosti, če opravljajo naloge skupnosti otroškega varstva.

3. člen

Prispevki se odvajajo v sklade oziroma na posebne račune po prejšnjem členu ob vsakem izplačilu osebnih dohodkov pri banki oziroma ob izplačilu pokojnin in invalidskih prejemkov pri republiški skupnosti socialnega zavarovanja delavcev.

Prispevki za otroško varstvo, ki jih plačujejo zasebni delodajalci in pogodbeni zavarovanci, se plaču-

jejo in delijo po prejšnjem členu hkrati s plačilom prispevkov za socialno zavarovanje.

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1968.

20.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembi zakona o stopnji prispevka za zaposlovanje

Razglša se zakon o spremembi zakona o stopnji prispevka za zaposlovanje, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 12. in 13. februarja 1968.

Št. 420-18/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembi zakona o stopnji prispevka za zaposlovanje

1. člen

V zakonu o stopnji prispevka za zaposlovanje (Uradni list SRS, št. 20-227/65) se v 1. členu besede: »1. julija 1965« in »0,2%« nadomestijo z besedami: »1. januarja 1968« in »0,3%«.

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1968.

21.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o uporabi sredstev iz dodatnega davka od prometa blaga na drobno v letih 1968, 1969 in 1970

Razglša se zakon o uporabi sredstev iz dodatnega davka od prometa blaga na drobno v letih 1968, 1969 in 1970, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 12.

in 13. februarja 1968 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 12. februarja 1968.

Št. 421-10/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o uporabi sredstev iz dodatnega davka od prometa blaga na drobno v letih 1968, 1969 in 1970

1. člen

Razpoložljiva sredstva iz 1,5-odstotnega dodatnega davka od prometa blaga na drobno, ki bodo v letih 1968 do 1970 znašala predvidoma 188,20 milijona dinarjev, se bodo uporabila takole:

	V milijonih dinarjev		
	1968	1969	1970
a) za udeležbo republike pri financiranju graditve kliničnega centra v Ljubljani	16,80	18,96	17,00
b) za projektiranje in udeležbo pri graditvi novih cestnih odsekov	9,20	28,44	55,80
c) za nadaljevanje graditve že začelih visokošolskih zavodov	21,50	12,20	0,20
č) za študije in raziskave	4,50	2,60	1,00

2. člen

Sredstva za namene iz prejšnjega člena se lahko uporabljajo le na podlagi odlokov o finančnih programih za financiranje posameznih objektov, ki jih sprejme Skupščina SR Slovenije.

3. člen

Ce bo dotok sredstev iz 1,5-odstotnega dodatnega davka od prometa blaga na drobno v posameznem letu manjši od zneskov, ki se razporejajo za namene iz točk b), c) in č) 1. člena tega zakona, se v enakem odstotnem razmerju zmanjšajo sredstva v letih 1968 in 1969, če pa bo dotok sredstev večji od zneskov, ki se razporejajo s tem zakonom, se presežki rezervirajo za dokončen obračun v letu 1970, tako da bodo za obdobje 1968 do 1970 ustvarjena razmerja, določena v točki č) 3. člena zakona o uvedbi dodatnega davka od prometa blaga na drobno in o uporabi sredstev iz tega davka (Uradni list SRS, št. 42-213/66).

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1968.

22.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o določitvi prispevka, ki ga plačujejo gospodarske organizacije v skupne rezerve gospodarskih organizacij v SR Sloveniji

Razglasa se zakon o določitvi prispevka, ki ga plačujejo gospodarske organizacije v skupne rezerve gospodarskih organizacij v SR Sloveniji, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 12. in 13. februarja 1968.

Št. 420-20/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o določitvi prispevka, ki ga plačujejo gospodarske organizacije v skupne rezerve gospodarskih organizacij v SR Sloveniji

1. člen

V skupne rezerve gospodarskih organizacij plačujejo gospodarske organizacije v SR Sloveniji prispevek v višini do 5% od dohodka, ki ga doseže gospodarska organizacija, zmanjšanega za izplačane osebne dohodke, vsebovane v tem dohodku, za prispevke, ki jih gospodarska organizacija plačuje iz dohodka, in za znesek, ki ga mora vložiti v rezervni sklad.

2. člen

Za čas od 1. januarja ¹⁹⁶⁸ do 31. decembra ¹⁹⁶⁹ se v republiške rezerve gospodarskih organizacij steka prispevek v višini 3% od določene osnove.

3. člen

Občina oziroma mesto določita višino prispevka, ki gre v skupne rezerve gospodarskih organizacij v občini oziroma mestu.

Višina tega prispevka ne sme presežati 2% od določene osnove.

4. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati odlok o odstotku prispevka, ki se plačuje v rezervni sklad SR Slovenije za potrebe gospodarskih organizacij (Uradni list LRS, št. 26/62).

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1968.

5/69

23.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o dodatnem prispevku za zdravstveno zavarovanje, ki ga plačujejo zavarovanci od dopolnilnih dohodkov

Razglasa se zakon o dodatnem prispevku za zdravstveno zavarovanje, ki ga plačujejo zavarovanci od dopolnilnih dohodkov, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 12. in 13. februarja 1968.

St. 420-25/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o dodatnem prispevku za zdravstveno zavarovanje, ki ga plačujejo zavarovanci od dopolnilnih dohodkov

1. člen

Zavarovanci iz 2. točke prvega odstavka 79. člena temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja (Uradni list SFRJ, št. 24/65, št. 57/65, št. 29/66, št. 52/66, št. 12/67 in št. 54/67 — v nadaljnjem besedilu: temeljni zakon) plačujejo dodatni prispevek za zdravstveno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: dodatni prispevek) v primerih, ko dopolnilni dohodek pri drugem izplačevalcu osebnega dohodka ali dopolnilni dohodek za delo izven določenega delovnega časa pri istem izplačevalcu osebnega dohodka ne spada v osebni dohodek, ki je podlaga za izračunanje pokojninske osnove in osnove za plačevanje prispevkov za socialno zavarovanje.

Za dopolnilni dohodek po prejšnjem odstavku se šteje tudi dohodek, ki ga dobi zavarovanec za delo po pogodbi o delu (četrti odstavek 17. člena temeljnega zakona o delovnih razmerjih, Uradni list SFRJ, št. 43/66 in št. 52/66) ali za delo po pogodbi, s katero se vzpostavi med delavcem in delovno organizacijo civilnopravno razmerje (drugi odstavek 139. člena temeljnega zakona o delovnih razmerjih),

2. člen

Zavarovanci iz 3. točke prvega odstavka 79. člena temeljnega zakona plačujejo dodatni prispevek v primerih, ko opravljajo poleg dela v delovnem razmerju s polnim delovnim časom še kakšno obrtno ali obrti podobno dejavnost kot postranski poklic ali ko opravljajo delo na domu.

Zavarovanci plačujejo dodatni prispevek za čas, ko opravljajo dejavnost ali delo iz prejšnjega odstavka.

3. člen

Stopnja dodatnega prispevka za zavarovance iz 2. in 3. točke prvega odstavka 79. člena temeljnega zakona ne sme znašati manj kot 25% in ne več kot 100% od stopnje osnovnega prispevka za zdravstveno zavarovanje.

4. člen

Zavarovanci iz 2. točke prvega odstavka 79. člena temeljnega zakona plačujejo dodatni prispevek iz svojih dopolnilnih dohodkov.

Za obračun in odvod dodatnega prispevka je odgovoren izplačevalec zavarovančevega dopolnilnega dohodka.

5. člen

Zavarovanci iz 3. točke prvega odstavka 79. člena temeljnega zakona morajo prijaviti dejavnosti iz 2. člena tega zakona komunalnemu zavodu za socialno zavarovanje v 30 dneh od dneva, ko so začeli opravljati to dejavnost. Zavarovanci, ki opravljajo takšno dejavnost na dan uveljavitve tega zakona, morajo predložiti prijave v 30 dneh od uveljavitve tega zakona.

Zavarovanci morajo predložiti prijavo iz prejšnjega odstavka tistemu komunalnemu zavodu za socialno zavarovanje, na katerega območju je sedež organizacije, pri kateri je zavarovanec v delovnem razmerju.

V prijavi je treba navesti tudi dohodek, ki ga doseže zavarovanec s takšno dejavnostjo.

6. člen

Komunalni zavod za socialno zavarovanje izda zavarovancu iz 3. točke prvega odstavka 79. člena temeljnega zakona na podlagi prijave odločbo o obveznosti plačevanja dodatnega prispevka.

Zavarovanec plačuje dodatni prispevek od neto osebne dohodka iz delovnega razmerja.

7. člen

Odločbo iz prvega odstavka prejšnjega člena vroči komunalni zavod za socialno zavarovanje tudi izplačevalcu zavarovančevega osebne dohodka od delovnega razmerja. Ko prejme to odločbo, je izplačevalec zavarovančevega osebne dohodka odgovoren za obračun in odvod dodatnega prispevka.

8. člen

Če zavarovanec iz 3. točke prvega odstavka 79. člena temeljnega zakona ne predloži prijave po 5. členu tega zakona niti v dveh mesecih od dneva, ko je začel opravljati dejavnost oziroma od dneva uveljavitve tega zakona, plača štirikratni znesek dodatnega prispevka za čas med dnem, ko je obveznost plačevanja dodatnega prispevka nastala in dnem, ko je bila obveznost ugotovljena.

9. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v "Uradnem listu SRS", uporablja pa se od 1. januarja 1968.

24.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o dodatnem prispevku za zdravstveno zavarovanje, ki ga plačujejo zavarovanci-člani gospodinjstva, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo

Razglasa se zakon o dodatnem prispevku za zdravstveno zavarovanje, ki ga plačujejo zavarovanci-člani

gospodinjstva, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 12. in 13. februarja 1968.

St. 420-24/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o dodatnem prispevku za zdravstveno zavarovanje, ki ga plačujejo zavarovanci-člani gospodinjstva, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo

1. člen

Komunalna skupnost socialnega zavarovanja delavcev (v nadaljnjem besedilu: komunalna skupnost) lahko vpelje dodatni prispevek za zdravstveno zavarovanje, ki ga morajo plačevati zavarovanci-člani gospodinjstva, katera se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo in niso oproščena plačevanja prispevka iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti.

Za zavezanca dodatnega prispevka pa se ne šteje zavarovanec, ki je lastnik, solastnik ali uživalec kmetijskega zemljišča, ki plačuje prispevke iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti.

2. člen

Stopnja dodatnega prispevka za zdravstveno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: dodatni prispevek) ne sme presegati 50 % stopnje osnovnega prispevka za zdravstveno zavarovanje na območju komunalne skupnosti.

3. člen

Dodatni prispevek se plačuje od neto osebnega dohodka zavezanca.

4. člen

Zavezanec mora predložiti komunalnemu zavodu za socialno zavarovanje izjavo, da je član gospodinjstva po 1. členu tega zakona, najpozneje v 30 dneh od dneva, ko je postal član takega gospodinjstva. Zavezanec, ki je član takega gospodinjstva na dan, ko se vpelje dodatni prispevek po tem zakonu, mora predložiti izjavo najpozneje v 30 dneh.

Če zavezanec ne predloži izjave iz prejšnjega odstavka niti v dveh mesecih od dneva, ko je postal član takega gospodinjstva, oziroma od dneva, s katerim je bil vpeljan dodatni prispevek po tem zakonu, plača štirikratni znesek dodatnega prispevka za čas med dnem, ko je obveznost plačevanja dodatnega prispevka nastala, in dnem, ko je bila ta obveznost ugotovljena.

5. člen

Komunalni zavod za socialno zavarovanje izda zavezancu na podlagi prijave iz prejšnjega člena odločbo o obveznosti plačevanja dodatnega prispevka.

6. člen

Odločbo iz prejšnjega člena vroči komunalni zavod za socialno zavarovanje tudi izplačevalcu zavezančevega osebnega dohodka iz delovnega razmerja.

Ko prejme to odločbo, je izplačevalec zavezančevega osebnega dohodka odgovoren za obračun in odvod dodatnega prispevka.

7. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1968.

25.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o postopku, rokih in obveznostih v zvezi s soglasjem k stopnjam prispevkov za zdravstveno zavarovanje

Razglasa se zakon o postopku, rokih in obveznostih v zvezi s soglasjem k stopnjam prispevkov za zdravstveno zavarovanje, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 12. in 13. februarja 1968 in na seji socialno zdravstvenega zbora dne 9. februarja 1968.

St. 420-26/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o postopku, rokih in obveznostih v zvezi s soglasjem k stopnjam prispevkov za zdravstveno zavarovanje

1. člen

Stopnje prispevkov (osnovnega in dodatnih) za zdravstveno zavarovanje določa skupščina komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev (v nadaljnjem besedilu: skupščina komunalne skupnosti) v soglasju z občinskimi skupščinami z območja komunalne skupnosti.

Šteje se, da je soglasje k stopnji prispevka dano, če sta s predlagano stopnjo soglašali najmanj dve tretjini skupščin občin, v katerih sta najmanj dve tretjini zavarovancev, za katere se plačuje komunalni skupnosti osnovni prispevek za zdravstveno zavarovanje.

2. člen

Skupščina komunalne skupnosti mora predložiti občinskim skupščinam sklep o stopnji prispevka najpozneje v petih dneh od dneva, ko je sklep sprejela.

3. člen

Skupščina komunalne skupnosti mora predlogu za soglasje predložiti:

1. poročilo o finančnem stanju sklada za zdravstveno zavarovanje in o načinu kritja morebitnega primanjkljaja po zaključnem računu;

2. obrazložitev obračuna po predlagani prispevni stopnji, pri čemer se načrtovani izdatki prikažejo ločeno po naslednjih pokazateljih:

- denarne dajatve,
- izdatki za zdravstveno varstvo,
- poslovni stroški (skupščine in zavoda).

Pri obrazložitvi predlagane prispevne stopnje za dodatni prispevek je treba navesti tudi metodo za izračunavanje stopnje dodatnega prispevka, osnovo za določitev stopnje in dohodek sklada, ki se pričakuje od dodatnega prispevka.

4. člen

Vsaka občinska skupščina mora sporočiti skupščini komunalne skupnosti in komunalnemu zavodu za socialno zavarovanje, kdaj bo seja občinske skupščine, na kateri se bo obravnaval predlog za soglasje k stopnji prispevka.

Predsednik skupščine komunalne skupnosti in direktor komunalnega zavoda za socialno zavarovanje ali njuna v ta namen izrecno pooblaščenata zastopnika se morata udeležiti seje občinske skupščine in dajati na seji potrebna pojasnila.

5. člen

Občinska skupščina mora pisмено sporočiti skupščini komunalne skupnosti svojo odločitev o stopnji prispevka najpozneje v 20 dneh od dneva, ko je prejela predlog za soglasje.

Če občinska skupščina v roku iz prejšnjega odstavka ne sporoči svoje odločitve, se šteje, da je dala svoje soglasje.

6. člen

Občinska skupščina lahko odredi soglasje:

— če ugotovi, da bi predvideni izdatki lahko bili nižji in da bi to znižanje izdatkov pomembno vplivalo na stopnjo prispevka. V tem primeru mora občinska skupščina navesti, kateri izdatki so previsoko planirani in za koliko so previsoko planirani oziroma s katerimi ukrepi bi bilo mogoče doseči znižanje izdatkov;

— če so rezerve sklada določene nad predpisano ravni;

— če je stopnja višja, kot jo dopuščajo predpisi ali drugi akti glede višine prispevkov za socialno zavarovanje.

7. člen

Če skupščina komunalne skupnosti ni dobila soglasja po 1. členu tega zakona, lahko predlaga Skupščini SR Slovenije, da odloči o soglasju.

Stopnje prispevkov, za katere je dala soglasje Skupščina SR Slovenije, se uporabljajo za obdobje, za katero jih je predpisala skupščina komunalne skupnosti. Do odločitve Skupščine SR Slovenije o soglasju se plačujejo prispevki kot akontacija po stopnjah, ki so veljale za prejšnje obdobje.

8. člen

Ne glede na določbe 3. člena tega zakona morajo občinske skupščine v letu 1968 odločiti o soglasju tako, da bo mogoče stopnje uveljaviti najpozneje do 29. februarja 1968.

Če občinska skupščina ne sporoči svoje odločitve do dneva iz prejšnjega odstavka, se šteje, da je dala soglasje.

9. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

26.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o usposabljanju otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju

Razglša se zakon o usposabljanju otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 2. februarja 1968 in na seji prosvetno kulturnega zbora dne 31. januarja 1968.

Št. 56-5/68

Ljubljana, dne 5. februarja 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o usposabljanju otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

S tem zakonom se ureja usposabljanje otrok ter mladoletnikov in mlajših polnoletnih oseb (v nadaljnjem besedilu: mladostnikov) z motnjami v telesnem in duševnem razvoju od predšolske vzgoje do vključitve v delo.

2. člen

Za otroke in mladostnike iz prejšnjega člena se štejejo duševno prizadeti, slušno prizadeti, otroci in mladostniki z govornimi motnjami, slepi, slabovidni, telesno prizadeti, dolgotrajno bolni, otroci in mladostniki na okrevanju, vedenjsko in osebnostno moteni ter otroci in mladostniki s kombiniranimi motnjami (v nadaljnjem besedilu: otroci).

3. člen

Otroci se usposabljujejo v zavodih za usposabljanje. Zavodi za usposabljanje se ustanovljajo po vrstah motenj otrok, navedenih v prejšnjem členu.

Zavodi za usposabljanje se lahko organizirajo za več vrst usposabljanja iz drugega odstavka tega člena. Njihova dejavnost pa se lahko organizira tudi kot organizacijska enota v sestavi ustreznega vzgojnega izobraževalnega, zdravstvenega ali socialnega zavoda.

Vključevanje otrok v zavode za usposabljanje ter premeščanje in odpust iz teh zavodov urejajo posebni predpisi.

Občinska skupščina je dolžna zagotoviti, da se šoloobvezni otroci z njenega območja vključujejo v ustrezne zavode za usposabljanje.

4. člen

Zavodi za usposabljanje zlasti:

— skrbijo, da se pri otrocih ublažijo ali odpravijo motnje oziroma posledice motenj v razvoju ter razvijajo sposobnosti in nagnjenja;

— usmerjajo, pripravljajo in usposablajo otroke za tista dela in poklice, ki najbolj ustrezajo njihovim sposobnostim in nagnjenjem;

— pripravljajo otroke, da se bodo lahko koristno in aktivno vključili v življenje;

— skrbijo v sodelovanju z delovnimi in drugimi organizacijami ter organi za pravilen odnos družbenega okolja do otrok in za njihovo smotrno vključevanje v življenje in delo;

— sodelujejo s starši oziroma skrbniki pri pravilni negi in vzgoji otrok.

Za opravljanje svojih nalog organizirajo zavodi za usposabljanje vzgojno izobraževalno delo ter delo zdravstvene, socialne, psihološke in drugih strokovnih služb.

5. člen

Zavodi za usposabljanje so samostojne in samoupravne delovne organizacije, katerih dejavnost je posebnega družbenega pomena.

6. člen

Zavod za usposabljanje ima statut.

S statutom zavoda za usposabljanje se poleg vprašanj, ki jih določata ustava in zakon, uredijo tudi način sprejemanja in odpuščanja otrok, njihove pravice in dolžnosti, organizacija življenja in dela zavoda ter druga vprašanja, pomembna za položaj zavoda in za usposabljanje otrok.

Statute zavodov za usposabljanje, ki jih je ustanovila Skupščina SR Slovenije, potrdi Izvršni svet Skupščine SR Slovenije, statute drugih zavodov za usposabljanje pa potrdijo pristojne občinske skupščine. Pred potrditvijo je treba dobiti mnenje prizadetih izobraževalnih skupnosti.

7. člen

Če ni s tem zakonom drugače določeno, se za zavode za usposabljanje primerno uporabljajo določbe temeljnega zakona o zavodih (Uradni list SFRJ, št. 5-33/65) ter predpisi o posameznih vrstah vzgojnih izobraževalnih, zdravstvenih in socialnih zavodov.

8. člen

Ugotavljanje, odpravljanje in ublaževanje motenj v telesnem in duševnem razvoju opravljajo tudi vzgojne posvetovalnice, logopedске in audiopedagoške ambulante, ambulante za urjenje motorike ter drugi zdravstveni in socialni zavodi.

Dejavnosti zavodov iz prejšnjega odstavka se lahko organizirajo tudi kot organizacijske enote zavodov za usposabljanje.

II. VRSTE ZAVODOV ZA USPOSABLJANJE

9. člen

Zavodi za usposabljanje so posebni vzgojni varstveni zavodi za predšolske otroke, posebne osnovne šole, posebne poklicne šole, zavodi za razvrščanje otrok, vzgojni zavodi za vedenjsko in osebnostno motene otroke, zavodi za delovno usposabljanje duševno in telesno prizadetih otrok ter domovi za otroke.

10. člen

V posebne vzgojne varstvene zavode za predšolske otroke se sprejmejo otroci praviloma od dopol-

njenega tretjega leta starosti dalje, izjemoma pa tudi mlajši, v skladu s predpisi iz četrtega odstavka 3. člena tega zakona.

11. člen

Šolanje otrok v posebnih osnovnih šolah je obvezno.

Posebne osnovne šole organizirajo celodnevno varstvo za otroke, ki nimajo zagotovljenega primerne varstva in vzgoje v družini. O sporih glede sprejetja otrok v celodnevno varstvo odloča pristojni samoupravni organ otroškega varstva.

12. člen

Poklicno usposabljanje se opravlja v srednjih šolah, v posebnih poklicnih šolah ter s priučevanjem na delovnih mestih v zavodih za usposabljanje ter v gospodarskih in drugih delovnih organizacijah.

V posebni poklicni šoli lahko traja usposabljanje dalj časa kot pouk v ustrezni vrsti poklicne šole.

13. člen

Zavodi za razvrščanje otrok ugotavljajo motnje v duševnem in telesnem razvoju otrok ter predlagajo tistemu, ki je otroka napotil v zavod, način usposabljanja teh otrok.

Odločbo o tem, da se vedenjsko oziroma osebnostno moteni otrok pošlje v zavod iz prejšnjega odstavka, izda pristojni organ občinske skupščine.

V zavodu iz prvega odstavka tega člena je lahko otrok največ tri mesece, dalj pa le s privoljenjem tistega, ki je otroka oddal v zavod.

14. člen

Vzgojni zavodi za vedenjsko in osebnostno motene otroke s prevzgojo in vzgojo usposabljuje te otroke za življenje in delo ter jim dajejo varstvo in oskrbo. Otroci so v zavodu, dokler se ne usposobijo za redno izobraževanje oziroma za življenje in delo, toda ne dalj kakor do dopolnjenega 21. leta starosti.

Odločbo o tem, da se vedenjsko oziroma osebnostno moteni otrok napoti v vzgojni zavod za vedenjsko in osebnostno motene otroke, izda pristojni organ občinske skupščine na podlagi izvida in mnenja strokovne komisije.

Republiški sekretar za prosveto in kulturo določi v soglasju z republiškim sekretarjem za zdravstvo in socialno varstvo način imenovanja in sestava komisije iz prejšnjega odstavka ter postopek za napotitev vedenjsko in osebnostno motenih otrok v zavode iz prvega odstavka tega člena.

15. člen

Otroci, ki zaradi duševne in telesne prizadetosti niso sposobni za šolanje, se vzgajajo in privajajo na delo v zavodih za delovno usposabljanje.

Podrobnejše določbe o programu usposabljanja v zavodih za delovno usposabljanje predpiše republiški sekretar za prosveto in kulturo v soglasju z republiškim sekretarjem za zdravstvo in socialno varstvo.

16. člen

V domove za otroke se sprejemajo tisti otroci, ki morajo biti oskrbovani v domu zaradi posebnega usposabljanja ali zaradi oddaljenosti zavoda za usposabljanje od otrokovega doma.

Domovi dajejo otrokom vzgojo, oskrbo, zdravstveno nego oziroma zdravljenje, skrbijo za njihovo kulturno življenje ter sodelujejo s šolami pri vzgojnem izobraževalnem delu.

17. člen

Če ni s posebnimi predpisi drugače določeno, plača stroške oskrbe otroka v domu za otroke tisti, ki je otroka napotil.

Če napoti otroka in dom občina, ji starši oziroma osebe, ki so po zakonu dolžne vzdrževati otroke (zavezanci), povrnejo oskrbne stroške v domu.

O dolžnostih povračila stroškov oskrbe otroka odloči skrbstveni organ občine z odločbo. Z odločbo lahko izrече, da se oskrbni stroški otroka glede na zavezančev premoženjsko stanje povrnejo občini v celoti ali deloma ali pa da se zavezanec povračila stroškov oprosti, če bi bilo zaradi plačila stroškov ogroženo preživljanje zavezanca ali drugih oseb, ki jih je zavezanec dolžan vzdrževati. Če se v času, ko je otrok v domu, spremeni zavezančev premoženjsko stanje, lahko skrbstveni organ spremeni svojo odločbo.

Za otroke, ki obiskujejo posebne osnovne šole, veljajo glede plačila oskrbnih stroškov v domovih določbe zakona o osnovni šoli.

III. ORGANIZACIJA USPOSABLJANJA

18. člen

Predmetnike in učne načrte za posebne osnovne šole za duševno prizadete, za slušno prizadete ter za slepe in za slabovidne določi pedagoški svet SR Slovenije.

Posebne osnovne šole za telesno prizadete, za dolgotrajno bolne otroke in za otroke na okrevanju prilagodijo predmetnik in učne načrte osnovne šole po navodilu, ki ga izda republiški sekretar za prosveto in kulturo v soglasju z republiškim sekretarjem za zdravstvo in socialno varstvo.

Posebne poklicne šole prilagodijo predmetnike in učne načrte poklicnih šol po navodilu, ki ga izda republiški sekretar za prosveto in kulturo v soglasju z republiškim sekretarjem za zdravstvo in socialno varstvo.

19. člen

Zavodi za usposabljanje organizirajo enote, skupine ali oddelke tako, da se omogoči individualno delo z otroki.

Program usposabljanja za posameznega otroka določi strokovna skupina. Strokovno skupino sestavljajo pedagoški in zdravstveni delavci, socialni delavec in psiholog.

Normative o številu otrok v enotah, skupinah ali v oddelkih zavodov za usposabljanje določi republiški sekretar za prosveto in kulturo v soglasju z republiškim sekretarjem za zdravstvo in socialno varstvo.

20. člen

Zavodi za usposabljanje organizirajo vzgojno delo po programu (program vzgojnega dela) v skladu z navodilom, ki ga izda republiški sekretar za prosveto in kulturo v soglasju z republiškim sekretarjem za zdravstvo in socialno varstvo.

21. člen

Usposabljanje otrok opravljajo pedagoški in zdravstveni delavci, socialni delavci ter psihologi (v nadaljnjem besedilu: strokovni delavci).

Pogoje glede vrste in stopnje izobrazbe ter glede osebnostnih in moralno-političnih kvalitiet, ki jih morajo izpolnjevati strokovni delavci zavodov za usposabljanje, predpiše republiški sekretar za prosveto in kulturo v soglasju z republiškim sekretarjem za zdravstvo in socialno varstvo.

IV. USTANAVLJANJE, ZDRUŽEVANJE IN PRENEHANJE

22. člen

Zavodi za usposabljanje se ustanovljajo v skladu s programom za razvoj teh zavodov, ki ga sprejme Skupščina SR Slovenije. Pri obravnavanju programa sodeluje izobraževalna skupnost SR Slovenije.

Zavode za usposabljanje lahko ustanovljajo skupščine družbeno-političnih skupnosti ter delovne in druge organizacije.

K ustanovitvi zavoda za usposabljanje daje soglasje izobraževalna skupnost, iz katere sredstev naj bi se financirala njegova dejavnost.

23. člen

Zavod za usposabljanje lahko ustanovi v soglasju z ustanoviteljem oddelek za usposabljanje tudi zunaj svojega sedeža (dislocirani oddelek).

24. člen

Zavod za usposabljanje se lahko ustanovi, če so zagotovljeni strokovni delavci, finančna sredstva za vzdrževanje in delo ter ustrezni prostori in oprema za izvajanje programa za usposabljanje otrok.

Republiški sekretar za prosveto in kulturo v soglasju z republiškim sekretarjem za zdravstvo in socialno varstvo predpiše posebne normative za graditev in opremo zavodov za usposabljanje.

25. člen

Zavod za usposabljanje sme začeti delo, ko ugotovi komisija, ki jo imenuje republiški sekretar za prosveto in kulturo v soglasju z republiškim sekretarjem za zdravstvo in socialno varstvo, da so izpolnjeni pogoji, predpisani po prejšnjem členu.

26. člen

Nadzorstvo nad strokovnim delom zavodov za usposabljanje opravlja zavod za šolstvo SR Slovenije v sodelovanju z ustreznimi zdravstvenimi in socialnimi službami ter z zavodi za prosvetno pedagoško službo.

27. člen

Pristojne izobraževalne skupnosti in republiški sekretariat za prosveto in kulturo v sodelovanju z republiškim sekretariatom za zdravstvo in socialno varstvo spremljajo delo zavodov za usposabljanje.

Če republiški sekretariat za prosveto in kulturo ugotovi, da zavod za usposabljanje ne izpolnjuje pogojev, predpisane po 24. členu tega zakona, ali če pristojni nadzorni organ ugotovi pomanjkljivosti gle-

de vsebine in organizacije usposabljanja ter glede medsebojnih odnosov, predlaga zavodu in ustanovitelju, naj ukreneta, kar je potrebno, da se ugotovljene pomanjkljivosti v določenem roku odpravijo. Ta rok ne sme biti daljši od 6 mesecev.

Če zavod za usposabljanje v določenem roku ne odpravi pomanjkljivosti, lahko republiški sekretar za prosveto in kulturo v soglasju z republiškim sekretarjem za zdravstvo in socialno varstvo odloči, da zavod za usposabljanje preneha delo, dokler niso odpravljene pomanjkljivosti.

28. člen

Zavodi za usposabljanje se lahko spojijo, pripojijo ali razdelijo le v soglasju z ustanoviteljem.

29. člen

Če zavod za usposabljanje stalno ali začasno preneha delo, mora ustanovitelj zagotoviti otrokom usposabljanje v drugem ustreznem zavodu.

V. UPRAVLJANJE

30. člen

Pri upravljanju zavodov za usposabljanje sodelujejo predstavniki izobraževalnih skupnosti in skupnosti otroškega varstva ter predstavniki drugih organov in organizacij, ki se določijo z aktom o ustanovitvi zavoda za usposabljanje.

Predstavniki iz prejšnjega odstavka soodločajo pri vseh vprašanih iz pristojnosti sveta zavoda, ki zadevajo usposabljanje otrok; splošni akti o delitvi dohodka ter o organizaciji delovnega procesa (pravilnik o oblikovanju in delitvi dohodka, finančni načrt, zaključni račun in delovni načrt) so sprejeti, če je za nje glasovala tudi večina teh predstavnikov.

31. člen

Ravnatelj zavoda za usposabljanje mora izpolnjevati pogoje za strokovnega delavca zavoda za usposabljanje in mora imeti najmanj pet let ustrezne prakse. Pedagoški vodja posebne šole mora izpolnjevati pogoje za učitelje te šole.

Ravnatelja zavoda za usposabljanje imenuje in razrešuje svet zavoda za usposabljanje v soglasju z ustanoviteljem.

Soglasje k imenovanju in razrešitvi ravnatelja zavoda za usposabljanje, do katerega ima ustanoviteljske pravice in obveznosti SR Slovenija, daje Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

Ravnatelj je imenovan za štiri leta; po preteku te dobe je lahko ponovno imenovan.

32. člen

Zavod za usposabljanje ima strokovni zbor, ki ga sestavljajo vsi strokovni delavci zavoda.

Strokovni zbor skrbi za organizacijo usposabljanja in samostojno odloča o strokovnih vprašanih v zvezi z usposabljanjem.

Seje strokovnega zbora vodi ravnatelj v skladu s statutom zavoda za usposabljanje.

S statutom zavoda za usposabljanje se lahko ustanovijo tudi drugi strokovni organi.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

33. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije bo izvrševal ustanoviteljske pravice do obstoječih zavodov za usposabljanje slušno prizadetih, slepih, slabovidnih, telesno prizadetih, vedenjsko in osebnostno motenih otrok, otrok s kombiniranimi motnjami ter zavodov za delovno usposabljanje otrok.

34. člen

Ustanovitelji zavodov za usposabljanje morajo v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona izdati akte o ustanovitvi oziroma obstoječe akte uskladiti z določbami tega zakona.

35. člen

Zavodi za usposabljanje morajo uskladiti statute in druge splošne akte z določbami tega zakona v enem letu po njegovi uveljavitvi.

36. člen

Strokovni delavci zavodov za usposabljanje, ki ne izpolnjujejo pogojev glede izobrazbe, predpisanih na podlagi 21. člena tega zakona, si morajo najpozneje v petih letih od uveljavitve tega zakona pridobiti predpisano izobrazbo. Če si strokovni delavci v tem roku ne pridobijo predpisane izobrazbe, se razporedijo na drugo ustrezno delovno mesto; če pa v zavodu ni takega delovnega mesta, jim preneha delovno razmerje.

37. člen

Preden izda republiški sekretar za prosveto in kulturo v soglasju z republiškim sekretarjem za zdravstvo in socialno varstvo predpise iz tretjega odstavka 14. člena, drugega odstavka 15. člena, drugega in tretjega odstavka 18. člena, tretjega odstavka 19. člena, 20. člena, drugega odstavka 21. člena in drugega odstavka 24. člena, mora dobiti mnenje izobraževalne skupnosti SR Slovenije.

38. člen

Ko začne veljati ta zakon, preneha veljati zakon o posebnem šolstvu (Uradni list LRS, št. 34-203/60).

Dokler ne bodo izdani predpisi v skladu z določbami tega zakona, ostaneta še naprej v veljavi odredba o številu otrok v učnih vzgojnih in drugih enotah posebnih šol in drugih posebnih vzgojnih izobraževalnih zavodov (Uradni list SRS, št. 21-178/63) ter pravilnik o normativih za gradnjo posebnih šol in drugih posebnih vzgojnih in izobraževalnih zavodov (Uradni list SRS, št. 36-289/63).

39. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

27.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o petdnevnem delovnem tednu v SR Sloveniji

Razglašaja se zakon o petdnevnem delovnem tednu v SR Sloveniji, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 2. februarja 1968 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 12. februarja 1968.

St. 14-9/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o petdnevnem delovnem tednu v SR Sloveniji

1. Splošne določbe

1. člen

S tem zakonom se v SR Sloveniji uvaja petdnevni delovni čas v okviru 42-urnega delovnega tedna.

Delovni dnevi so: ponedeljek, torek, sreda, četrtek in petek. Sobota in nedelja sta dela prosta dneva.

2. člen

Petdnevni delovni teden po tem zakonu velja za vse državne organe in organizacije v SR Sloveniji, ki opravljajo zadeve javnega pomena.

3. člen

Dnevni delovni čas se v okviru petdnevnega delovnega tedna začneja:

— od 1. oktobra do 30. aprila — ob 8. uri 30 minut;

— od 1. maja do 30. septembra — ob 7. uri 30 minut.

Med delovnim časom je po štirih urah dela delovni odmor, ki traja največ eno uro; pri tem se v delovni čas šteje samo pol ure delovnega odmora.

Delovni čas v posameznih državnih organih določijo organi, ki so za to pristojni po zakonu oziroma statutu, v skladu z določbami prvega in drugega odstavka tega člena.

4. člen

Posamezni državni organi lahko svoj delovni čas razporedijo drugače, kot je določeno v prejšnjem členu tega zakona, če to terjajo posebne potrebe službe in narava dela v organu.

Republiški državni organi in organizacije, ki opravljajo zadeve, ki imajo pomen za republiko, si morajo za drugačno razporeditev delovnega časa priskrbeti poprejšnje soglasje Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, občinski organi pa soglasje občinske skupščine.

5. člen

Prehod na petdnevni delovni teden se izvede postopoma, in sicer v skladu z razmerami v posameznih državnih organih.

Državni organi morajo poprej opraviti potrebne priprave, pregledati zahteve, ki se pojavljajo v zvezi z novo razporeditvijo delovnega časa, preučiti način njihovega reševanja ter za začetek zagotoviti minimalne pogoje za prehod na petdnevni delovni teden in na nov delovni čas, zlasti glede organizacije opoldanske prehrane svojih delavcev ter varstva njihovih otrok.

6. člen

Občinske skupščine izdajo predpise po 50. členu temeljnega zakona o delovnih razmerjih glede obratovalnega časa delovnih organizacij, v katerih imajo razporeditev ter začetek in konec delovnega časa med dnevom javen pomen, v skladu z določbami tega zakona.

Predpise iz prejšnjega odstavka izdajo občinske skupščine v šestih mesecih od dneva uveljavitve tega zakona.

7. člen

Delovni čas v vzgojnih in izobraževalnih zavodih urejajo posebni predpisi.

Republiški sekretariat za prosveto in kulturo v sodelovanju z zavodi iz prejšnjega odstavka in z drugimi strokovnimi organi in organizacijami opravi potrebne priprave za prehod na petdnevni pouk v vzgojnih in izobraževalnih zavodih.

2. Posebne določbe za republiško upravo in druge republiške organe

8. člen

Delovni čas v republiških upravnih in drugih organih ter organizacijah, ki opravljajo zadeve, ki imajo pomen za republiko (v nadaljnjem besedilu: republiški organi), traja:

- a) od 1. oktobra do 30. aprila:
— v ponedeljek, torek, sredo in četrtek — od 8. ure 30 minut do 17. ure 30 minut;
— v petek — od 8. ure 30 minut do 17. ure;
- b) od 1. maja do 30. septembra:
— v ponedeljek, torek, sredo in četrtek — od 7. ure 30 minut do 16. ure 30 minut;
— v petek — od 7. ure 30 minut do 16. ure.

9. člen

Dokler ne bo v celoti izveden splošen premik delovnega časa po določbah tega zakona, morajo republiški organi v soboto zagotoviti ustrezno dežurno službo, če to terjajo potrebe službe in narava dela v teh organih. O potrebi in obsegu dežurstva odloča predstojnik organa.

10. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije zagotovi sredstva, ki so potrebna za organizacijo opoldanske prehrane delavcev v republiških organih.

11. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije določi dan, s katerim se v republiški upravi vpelje novi delovni čas, ter dan, s katerim se ta vpelje v drugih republiških organih.

3. Prehodne in končne določbe

12. člen

Občinske skupščine določijo dan, s katerim se v skladu s tem zakonom vpelje nov delovni čas v občinskih organih.

13. člen

Republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo v sodelovanju z ustreznimi organi in organizacijami izdelava program razvoja otroškega varstva v SR Sloveniji s posebnim ozirom na nov delovni čas.

14. člen

Organi iz 2. člena tega zakona morajo svoj delovni čas prilagoditi določbam tega zakona čimprej, najpozneje pa do 1. septembra 1968.

15. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije imenuje komisijo, ki bo spremljala priprave za prehod na petdnevni delovni teden in na nov delovni čas ter predlagala pristojnim organom potrebne ukrepe.

16. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati določba 84. člena zakona o republiški upravi SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 14-149/65).

17. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

28.

Na podlagi 10. alineje 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije je republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 13. februarja 1968 sprejel

ODLOK

o povračilih poslancem Skupščine SR Slovenije in funkcionarjem, ki jih voli ali imenuje Skupščina SR Slovenije

I. POVRAČILA POSLANCEM SKUPŠČINE SR SLOVENIJE

1

Poslanec Skupščine SR Slovenije (v nadaljnjem besedilu: poslanec), ki zaradi dela v skupščini izgubi del svojega osebnega dohodka na svojem delovnem mestu v državnem organu, delovni ali drugi organi-

zaciji, pri opravljanju samostojne dejavnosti ali druge, ima v Skupščini SR Slovenije pravico do povračila tega dela osebnega dohodka.

Način izplačevanja določi administrativna komisija Skupščine SR Slovenije s posebnim sklepom.

2

Poslanec, ki mu je zaradi opravljanja poslanske dolžnosti prenehala njegova prejšnja redna zaposlitev, ima pravico do povračila osebnega dohodka. Povračilo osebnega dohodka se določi po povprečnem osebnem dohodku, ki ga je poslanec prejemal v zadnjih šestih mesecih oziroma, če je za poslanca ugodnejše, po povprečnem osebnem dohodku v zadnjem letu pred prenehanjem njegove redne zaposlitve.

Povračilo osebnega dohodka poslancu se usklajuje sorazmerno s splošnim gibanjem osebnih dohodkov v republiki.

Administrativna komisija z individualno odločbo določi povračilo osebnega dohodka v mesečnem znesku in enkrat letno uskladi znesek mesečnega povračila osebnega dohodka s splošnim gibanjem osebnih dohodkov v republiki na podlagi uradnega akta zavoda za statistiko SR Slovenijo.

3

Poslanec ima pravico do povračila stroškov za opravljanje poslanske funkcije v volilni enoti, v kateri je bil izvoljen, v mesečnem pavšalnem znesku (poslanski pavšal).

Poslanski pavšal znaša 250 dinarjev mesečno.

Poslanec, ki je član delegacije SR Slovenije v zveznem zboru (zboru narodov), ne prejema poslanskega pavšala po tem odloku.

4

Poslanec ima pravico do povračila stroškov v obliki dnevnic, kadar zunaj kraja svojega stalnega prebivališča sodeluje v delu skupščine in njenih zborov oziroma njihovih teles ali kadar opravlja druge službene posle po njihovem nalogu.

Višino dnevnic in število dnevnic glede na izgubljen čas ter postopek za izplačevanje določi administrativna komisija s posebnim sklepom.

5

Poslanec, ki se udeleži seje teles skupščine, ima pravico do povračila potnih stroškov za prevoz iz kraja stalnega prebivališča in nazaj v višini vozne tarife I. razreda vlaka ali avtobusa po uradno objavljenih cenah, če ni koristil pravice do brezplačne vožnje z javnimi prometnimi sredstvi.

6

Poslancu, ki mora zaradi stalnega dela v skupščini prebivati v Ljubljani, pa tu nima stalnega prebivališča, pripada mesečno povračilo stroškov in sicer v višini do največ 15 dnevnic.

Administrativna komisija z individualno odločbo določi višino mesečnega povračila stroškov za ločeno življenje.

Povračilo stroškov po prejšnjem odstavku lahko prejme tudi poslanec, ki po nalogu skupščine in njenih zborov oziroma njihovih teles opravlja posle več kot en mesec nepretrgoma izven svojega stalnega prebivališča.

II. POVRAČILA FUNKCIONARJEM, KI JIH VOLI ALI IMENUJE SKUPŠČINA SR SLOVENIJE

7

Funkcionarju, ki ga voli ali imenuje Skupščina SR Slovenije in ki stalno opravlja določeno funkcijo po določbah tega odloka (v nadaljnjem besedilu: funkcionar), pripada stalno mesečno povračilo osebnega dohodka oziroma osebni dohodek ter povračilo za kritje materialnih stroškov pri opravljanju funkcije.

8

Funkcionarjem se določi stalno mesečno povračilo osebnega dohodka oziroma osebni dohodek tako, da se povprečni mesečni osebni dohodek v republiki pomnoži s količnikom.

Mesečno povračilo osebnega dohodka znaša:

— za predsednika Skupščine SR Slovenije in predsednika izvršnega sveta 4,8-kratni povprečni mesečni osebni dohodek v republiki;

— za predsednika Ustavnega sodišča SR Slovenije 4,1-kratni povprečni mesečni osebni dohodek v republiki;

— za podpredsednike Skupščine SR Slovenije in podpredsednike izvršnega sveta od 3,5 do 4-kratni povprečni mesečni osebni dohodek v republiki;

— za predsednike zborov Skupščine SR Slovenije od 3,4 do 4-kratni povprečni mesečni osebni dohodek v republiki;

— za člane izvršnega sveta, predsednike stalnih komisij Skupščine SR Slovenije, predsednike stalnih odborov in komisij republiškega zbora ter sodnike Ustavnega sodišča SR Slovenije od 3,2 do 3,9-kratni povprečni mesečni osebni dohodek v republiki;

— za tajnika Skupščine SR Slovenije, za sekretarja izvršnega sveta, republiške sekretarje in direktorja zavoda SR Slovenije za gospodarsko planiranje od 3,2 do 3,8-kratni povprečni mesečni osebni dohodek v republiki;

— za namestnike republiških sekretarjev od 2,9 do 3,3-kratni povprečni mesečni osebni dohodek v republiki;

— za funkcionarje, ki jih imenuje predsednik Skupščine SR Slovenije ali izvršni svet, od 2,3 do 3,8-kratni povprečni mesečni osebni dohodek v republiki.

9

Na podlagi prvega odstavka 8. točke se določajo mesečni osebni dohodki tudi:

— za predsednika Vrhovnega sodišča SR Slovenije, predsednika Višjega gospodarskega sodišča v Ljubljani, javnega tožilca SR Slovenije in republiškega javnega pravobranilca od 3,3 do 3,8-kratni povprečni mesečni osebni dohodek v republiki;

— za sodnike Vrhovnega sodišča SR Slovenije in sodnike Višjega gospodarskega sodišča v Ljubljani

3,5-kratni povprečni mesečni osebni dohodek v republiki;

— za predsednike okrožnih sodišč in okrožnih gospodarskih sodišč ter predsednika republiškega senata za prekrške od 2,6 do 3-kratni povprečni mesečni osebni dohodek v republiki;

— za sodnike okrožnih sodišč in okrožnih gospodarskih sodišč 2,6-kratni povprečni mesečni osebni dohodek v republiki;

— za sodnike republiškega senata za prekrške 2,4-kratni povprečni mesečni osebni dohodek v republiki.

10

Za funkcionarje, za katere je v 8. in 9. točki odloka določen količnik v razponu, določi količnik v okviru tega razpona administrativna komisija potem, ko se posvetuje z odgovornimi funkcionarji.

Pri tem komisija upošteva značaj in obseg nalog funkcije ter strokovnost, izkušnje in rezultate dela funkcionarja.

11

Funkcionarju se mesečno povračilo osebnega dohodka usklajuje z gibanjem osebnih dohodkov v republiki.

Administrativna komisija enkrat letno z individualno odločbo ugotovi znesek mesečnega povračila osebnega dohodka na podlagi uradnega akta zavoda za statistiko SR Slovenije.

12

Na predlog predsednika skupščine ali predsednika izvršnega sveta lahko administrativna komisija prizna posameznim funkcionarjem občasno nagrado, ki pa v enem koledarskem letu ne more presegati enomesečnih prejemkov.

13

Pravica do povračila za kritje materialnih stroškov pri opravljanju funkcije pripada funkcionarju na stalnem delu v skupščini ali drugem organu in sicer:

— predsedniku skupščine, podpredsednikom skupščine, predsednikom zborov skupščine in tajniku skupščine, predsednikom stalnih komisij skupščine in predsednikom stalnih odborov in komisije republiškega zbora;

— predsedniku izvršnega sveta, podpredsednikom izvršnega sveta, članom izvršnega sveta in sekretarju izvršnega sveta;

— predsedniku in sodnikom Ustavnega sodišča SR Slovenije;

— republiškim sekretarjem na čelu republiških upravnih organov, direktorju zavoda SR Slovenije za gospodarsko planiranje in namestnikom republiških sekretarjev;

— predsedniku Vrhovnega sodišča SR Slovenije, predsedniku Višjega gospodarskega sodišča v Ljubljani, javnemu tožilcu SR Slovenije, republiškem javnemu pravobranilcu, predsednikom oddelka Vrhovnega sodišča SR Slovenije, predsednikom okrožnih sodišč in okrožnih gospodarskih sodišč ter predsedniku republiškega senata za prekrške.

14

Administrativna komisija lahko na predlog predsednika skupščine ali predsednika izvršnega sveta pri-

zna pravico do povračila za kritje materialnih stroškov pri opravljanju funkcije tudi funkcionarju, ki ga voli ali imenuje Skupščina SR Slovenije, zbor skupščine, predsednik skupščine ali izvršni svet.

15

Povračilo za kritje materialnih stroškov pri opravljanju funkcije znaša za predsednika skupščine in predsednika izvršnega sveta 1500 dinarjev mesečno.

Za druge funkcionarje znaša povračilo od 250 do 900 dinarjev mesečno.

Višino povračila funkcionarjem iz prejšnjega odstavka za kritje materialnih stroškov pri opravljanju posameznih funkcij določi administrativna komisija s posebnim sklepom. Pri tem upošteva značaj in obseg nalog v posameznih funkcijah.

16

Pravica do povračila za kritje materialnih stroškov pri opravljanju funkcije pripada funkcionarju od dneva izvolitve oziroma imenovanja na funkcijo do dneva razrešitve.

17

Funkcionar ima pravico do povračila stroškov v obliki dnevnice, kadar opravlja službene posle zunaj kraja svojega stalnega prebivališča.

Višino dnevnice in postopek za izplačevanje določi administrativna komisija s posebnim sklepom.

Glede na značaj in naloge v zvezi s potovanjem v tujino določi administrativna komisija s posebnim sklepom, kateri morebitni drugi stroški se priznajo funkcionarju poleg dnevnice.

18

Funkcionar ima pravico do povračila stroškov za selitev iz kraja stalnega prebivališča v kraj, v katerem opravlja svojo funkcijo, če njegova funkcija zahteva stalno prebivanje v tem kraju.

Ob selitvi pripada funkcionarju poleg povračila stroškov za selitev še znesek enomesečnega povračila osebne dohodke.

Način obračunavanja selitvenih stroškov določi administrativna komisija.

19

Funkcionarju, katerega funkcija zahteva stalno prebivanje v kraju, v katerem opravlja svojo funkcijo, pripada povračilo za ločeno življenje po določbi 6. točke tega odloka, dokler nima možnosti preselitve svoje družine.

Funkcionarju, ki prejema povračilo za ločeno življenje po določbi prejšnjega odstavka, ne pripada povračilo stroškov v obliki dnevnice, kadar sodeluje v delu skupščine in njenih teles na sedežu skupščine.

20

Predsedniku skupščine, predsedniku izvršnega sveta in predsedniku Ustavnega sodišča SR Slovenije se prizna za opravljanje službene dolžnosti pravica do šoferja in osebne avtomobila v družbeni lastnini.

21

Funkcionar, ki po izrecnem nalogu Skupščine SR Slovenije oziroma organa, v katerem opravlja stalno funkcijo, službeno potuje zunaj kraja svojega stalnega prebivališča z lastnim osebnim avtomobilom, pripada za vsak prevoženi kilometer po uradno ugotovljenih razdaljah povračilo v višini, ki jo določi administrativna komisija s posebnim sklepom.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

22

Pravice, določene s tem odlokom, pripadajo poslancu od dneva izvolitve, funkcionarju pa od dneva izvolitve oziroma imenovanja na funkcijo.

23

Sredstva za povračilo osebne dohodke in za zagotovitev drugih pravic poslancev in funkcionarjev Skupščine SR Slovenije in republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija, se določijo kot namenska sredstva v finančnem načrtu Skupščine SR Slovenije, za druge funkcionarje pa kot namenska sredstva v finančnem načrtu organa, pri katerem opravljajo funkcijo.

24

Administrativna komisija mora izdati individualne odločbe posameznim funkcionarjem na podlagi določb tega odloka najkasneje v enem mesecu po uveljavitvi tega odloka.

25

Administrativna komisija skrbi za izvajanje tega odloka in daje pojasnila za njegovo uporabo.

26

Ko začne veljati ta odlok, prenehajo veljati določbe 3., 4., 6., 7. in 8. člena zakona o uporabi osebnih avtomobilov v družbeni lastnini in o načinu razpolaganja z družbenimi sredstvi za uporabo osebnih avtomobilov (Uradni list SRS, št. 21-121/64) in odlok o povračilih poslancem Skupščine SR Slovenije in funkcionarjem, ki jih voli ali imenuje Skupščina SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 21-115/66).

27

Ta odlok velja od dneva objave v "Uradnem listu SRS", uporablja pa se od 1. januarja 1968.

Št. 113-1/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

29.

Na podlagi 148. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 12. in 13. februarja 1968 sprejela

ODLOK

o soglasju k določitvi stopenj osnovnega prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje

I

Daje se soglasje k sklepu skupščine republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev, ki ga je sprejela na seji dne 22. decembra 1967 in 8. februarja 1968, in s katerim je določena za čas od 1. januarja 1968 dalje stopnja osnovnega prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje na 12,5% od kosmatega zneska osebnih dohodkov.

II

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 19-2/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.

30.

Na podlagi 148. člena ustave Socialistične republike Slovenije in v zvezi s tretjim odstavkom 109. člena temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja (Uradni list SFRJ, št. 24-440/65, 57-946/65, 29-369/66 in 52-618/66) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 12. in 13. februarja 1968 sprejela

ODLOK

o soglasju k določitvi dodatnega prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje

I

Daje se soglasje k sklepu skupščine republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije z dne 22. decembra 1967 o določitvi dodatnega prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje za kritje stroškov invalidskega zavarovanja, ki presega poprečne stroškov tega zavarovanja in za kritje večjih obveznosti invalidskega zavarovanja, ki so posledica nesreče na delu ali poklicnih bolezni, s katerim se:

— uvrščajo vrste oziroma panoge dejavnosti v pet razredov glede na višino obveznosti, ki so nastale poprečno na leto v obdobju zadnjih pet let;

— razvrstijo vrste oziroma panoge v razrede s stopnjo dodatnega prispevka:

Razred	stopnja dodatnega prispevka	Vrsta oziroma panoga dejavnosti
I	0,20 %	118, 119, 123, 124, 130, 131, 6, 7, 9, 0 in zasebniki
II	0,30 %	117, 122, 125, 128, 2, 4
III	0,40 %	115, 127, 512—519
IV	0,50 %	111, 120, 126, 138
V	0,60 %	112, 113, 114, 116, 121, 129, 3, 511, 8

II

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1968.

Št. 19-2/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.

31.

Na podlagi 17. alineje 135. člena in 5. alineje 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije in II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije ter v zvezi s 4. členom zakona o skladu SR Slovenije za pospeševanje založništva (Uradni list SRS, št. 8-59/65) je republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 13. februarja 1968 sprejel

ODLOK

o imenovanju predsednika in članov upravnega odbora sklada SR Slovenije za pospeševanje založništva

V upravni odbor sklada se imenujejo:

za predsednika:

Franc Pirkovič, dosedanji generalni konzul SFRJ v Celovcu,

za člane:

Franc Boštjančič, pomočnik direktorja, časopisno podjetje »Delo«, Ljubljana,

Jaro Dolar, ravnatelj, Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana,

Mile Klopčič, književnik, Ljubljana,

Vladko Majhen, član komisije za mednarodne odnose pri CK ZKS,

Jože Marolt, podpredsednik skupščine občine Celje,

Ela Peroci, novinar, mladinska redakcija RTV Ljubljana,

Milan Pogačnik, direktor, časopisno založniško podjetje »Delavska enotnost«, Ljubljana in predsednik Društva novinarjev Slovenije,

dr. Janez Rotar, profesor, pedagoška akademija Maribor,

ing. Lojze Skok, vodja skupine za idejno-politična gibanja in usmerjanja pri CK ZKS,

Emil Smole, direktor, zavod za spomeniško varstvo, Nova Gorica,

Leopold Suhadolčan, profesor, ravnatelj, osnovna šola »Franjo Golob«, Prevalje,

Julij Titl, direktor, ekonomsko-administrativni šolski center, Koper,

Marija Zihnerl, poslovodja knjigarne, »Cankarjeva založba«, Ljubljana.

Št. 111-5/68

Ljubljana dne 13. februarja 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

32.

Na podlagi 17. alinee 135. člena in 5. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije in II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije ter v zvezi z II. točko odloka o Slovenskem narodnem gledališču v Ljubljani (Uradni list SRS, št. 14-154/65) je republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 13. februarja 1968 sprejel

ODLOK

o imenovanju predstavnikov družbene skupnosti, ki jih imenuje Skupščina SR Slovenije v svet Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani

V svet Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani se imenujejo:

Marian Lipovšek, profesor, akademija za glasbo, Ljubljana,

Milan Merčun, direktor radijskega programa, RTV Ljubljana,

Vlado Vodopivec, vodja študijsko analitične skupine, republiški svet Zveze sindikatov Slovenije.

Št. 111-23/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

33.

Na podlagi 17. alinee 135. člena in 5. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije in II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije ter v zvezi z II. točko odloka o Slovenski filharmoniji v Ljubljani (Uradni list SRS, št. 14-155/65) je republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 13. februarja 1968 sprejel

škli zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 13. februarja 1968 sprejel

ODLOK

o imenovanju predstavnikov družbene skupnosti, ki jih imenuje Skupščina SR Slovenije v svet Slovenske filharmonije v Ljubljani

V svet Slovenske filharmonije v Ljubljani se imenujejo:

Bogdan Cepuder, odgovorni urednik »Naši razgledi«, Ljubljana,

Leon Pfeifer, redni profesor, akademija za glasbo, Ljubljana.

dr. Andrej Rijavec, asistent, filozofska fakulteta, Ljubljana.

Št. 111-23/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

34.

Na podlagi 17. alinee 135. člena in 5. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije in II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije ter v zvezi s 86. in 88. členom zakona o odvetništvu (Uradni list FLRJ, št. 15-162/57) in odlokom o določitvi števila članov sveta odvetniške /zbornice Slovenije (Uradni list LRS, št. 25-122/57) je republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 13. februarja 1968 sprejel

ODLOK

o izvolitvi sedmih članov v svet odvetniške zbornice Slovenije

V svet odvetniške zbornice Slovenije se izvolijo:

Milan Gaspari, strokovni sodelavec, Ustavno sodišče SR Slovenije,

Edvard Grgič, glavni tajnik, univerza v Ljubljani,

Traudi Kladivar-Krese, odvetnik, odvetniška pisarna, združeno železniško transportno podjetje Ljubljana,

dr. Peter Kobe, redni profesor, pravna fakulteta Ljubljana,

dr. Marjan Pavlič, pomočnik republiškega javnega pravobranilca,

Milan Peroci, šef kabineta podpredsednika Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije,

Franc Venturini, direktor, višja pravna šola Maribor.

Št. 111-73/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

35.

Na podlagi 16. alinee 135. člena in 4. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije in II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije ter v zvezi z 12. in 19. členom zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS, št. 20-220/65) je republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 13. februarja 1968 sprejel

ODLOK

o razrešitvi sodnika okrožnega sodišča v Celju

Ludvik Maroša, se razreši dolžnosti sodnika okrožnega sodišča v Celju.

St. 111-15/68

Ljubljana, dne 13. februarja 1968.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

Akti Ustavnega sodišča SRS

36.

Ustavno sodišče SR Slovenije je pod predsedstvom sodnika Milka Goršiča, ki nadomešča predsednika Ustavnega sodišča SR Slovenije, ob sodelovanju sodnikov Milana Apiha, Jožeta Borštnarja, Jožeta Pavličiča, dr. Mihe Potočnika in ing. Pavla Zaucerja, na predlog Vrhovnega sodišča SRS za ocenitev ustavnosti in zakonitosti 5. točke sklepa sveta Krajevne skupnosti Prebold o uvedbi krajevnega samoprispjevka za ureditev ceste Latkova vas—Prebold, po javni obravnavi dne 30. januarja 1968

odločilo:

I. Določba 5. točke sklepa sveta Krajevne skupnosti Prebold o uvedbi krajevnega samoprispjevka za ureditev ceste Latkova vas—Prebold (Uradni vestnik Celje, št. 21/66),

se odpravi.

II. Ta odločba se objavi v Uradnem listu SR Slovenije in v Uradnem vestniku Celje.

Obrazložitev:

Vrhovno sodišče SR Slovenije je predlagalo, da ustavno sodišče oceni zakonitost 5. točke sklepa sveta Krajevne skupnosti Prebold, ker pooblašča svet krajevne skupnosti, da izdaja zavezancem odločbe o odmeri krajevnega samoprispjevka, obenem pa določa, da zoper te odločbe ni pritožbe.

Po 224. členu ustave SRS smejo državni organi in organizacije, ki izvršujejo javna pooblastila, v posamičnih stvareh odločati o obveznostih občanov oziroma jim s svojimi akti nalagati obveznosti samo, kolikor so z zakonom za to pooblašteni, in v postopku, ki je določen z zakonom. Po 225. členu ustave se zoper

vsako odločbo lahko vloži pritožba na pristojni organ; samo z zakonom se izjemoma lahko določi, da zoper odločbo ni pritožbe, če je na drug način zagotovljeno varstvo pravic in zakonitosti.

Krajevni samoprispjevki kot obliko samoobdavitve občanov ureja zakon o prispevkih in davkih občanov. Po določbah tega zakona je najvišji organ krajevne skupnosti pooblaščen, da s svojim sklepom kot splošnim aktom uvede krajevni samoprispjevki na podlagi sklepov zborov volivcev oziroma na podlagi referendumov. Noben zakon pa ne pooblašča organov krajevne skupnosti, da v posamičnih stvareh odločajo o obveznostih občanov oziroma da jim s svojimi posamičnimi akti nalagajo obveznosti. Prav tako s tem ali s kakšnim drugim zakonom ni izjemoma določeno, da zoper odločbo o odmeri krajevnega samoprispjevka ni pritožbe. Zato veljajo določbe zakona o prispevkih in davkih občanov, ki urejajo postopek za odmero in pobiranje prispevkov in davkov tudi za krajevni samoprispjevki. Po določbah tega zakona in zakona o splošnem upravnem postopku je za izdajanje posamičnih odločb o odmeri prispevkov in davkov, zato pa tudi za izdajanje posameznih odločb o odmeri krajevnega samoprispjevka, pristojen občinski upravni organ in ne organ krajevne skupnosti. Zoper te odločbe pa je dovoljena pritožba na republiški upravni organ.

Določba 5. točke sklepa sveta Krajevne skupnosti Prebold, ki pooblašča ta svet za izdajo posamičnih odločb in izključuje pritožbo zoper te odločbe, torej ni v skladu z določbami 224. in 225. člena ustave SRS in z zakonom o prispevkih in davkih občanov.

Ta odločba ima pravni učinek po določbah 30. in 33. člena zakona o Ustavnem sodišču SR Slovenije in je po 2. členu tega zakona dokončna.

Nadomešča predsednika
Ustavnega sodišča SR Slovenije
sodnik:

Milko Goršič l. r.

Splošni akti republiških samoupravnih organizacij

37.

Na podlagi 3. točke prvega odstavka 22. člena in tretjega odstavka 109. člena temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja (Uradni list SFRJ, št. 24-440/65, št. 57-946/65, št. 29-369/66, št. 52-618/66, št. 12-178/67 in št. 54-702/67) je sprejela skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije na 32. seji dne 22. decembra 1967 in na 33. seji dne 8. februarja 1968

SKLEP

o stopnji osnovnega prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje ter prispevka za zavarovanje za nesrečo pri delu in poklicno obolenje

I

Stopnja osnovnega prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje se določi na 12,5% od kosmatega osebnega dohodka.

II

Za zavarovance, ki so zavarovani samo za nesrečo pri delu in poklicno bolezen po 20. členu temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju in 21. členu temeljnega zakona o invalidskem zavarovanju, se določi prispevek:

a) za zdravstveno zavarovanje v višini 1% od kosmatega osebnega dohodka;

b) za invalidsko zavarovanje v višini 1,5% od kosmatega osebnega dohodka.

III

Za starostne upokojece, ki so po prvem odstavku 61. člena temeljnega zakona o invalidskem zavarovanju zavarovani samo za invalidnost, ki je posledica nesreče pri delu ali poklicne bolezni, se določi prispevek za invalidsko zavarovanje v višini 1,5% od kosmatega osebnega dohodka.

IV

Prispevki se obračunavajo od zneskov osebnih dohodkov, ki so podlaga za ugotavljanje pokojninskih osnov po temeljnem zakonu o osebnem dohodku, ki je podlaga za izračun pokojninske osnove in osnove za plačevanje prispevkov za socialno zavarovanje delavcev (Uradni list SFRJ, št. 29-370/66).

V

Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, preneha veljati sklep o stopnjah osnovnega prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje, prispevka za otroški dodatek in prispevka za zavarovanje za nesrečo pri delu in poklicno obolenje ter o stopnji vlaganja v rezervo invalidskega in pokojninskega zavarovanja (Uradni list SRS, št. 17-137/67).

VI

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1968.

Št. 402-4/67-3/2

Ljubljana, dne 8. februarja 1968.

Skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije

Predsednik:

Franc Urevc l. r.

38.

Na podlagi 3. točke prvega odstavka 22. člena, tretjega odstavka 109. člena in prvega odstavka 113a člena temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja (Uradni list SFRJ, št. 24-440/65, št. 57-946/65, št. 29-369/66, št. 52-618/66 in št. 12-178/67) je sprejela skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije na 32. seji dne 22. decembra 1967

SKLEP

o določitvi dodatnega prispevka za invalidsko in pokojninsko zavarovanje za kritje stroškov invalidskega zavarovanja, ki presegajo poprečne stroškov tega zavarovanja, in za kritje večjih obveznosti invalidskega zavarovanja, ki so posledica nesreče pri delu ali poklicnih bolezni

I

S tem sklepom se določajo stopnje dodatnega prispevka za kritje stroškov invalidskega zavarovanja, ki presegajo poprečne stroškov tega zavarovanja na območju SR Slovenije, in za kritje obveznosti, ki so posledica nesreče pri delu ali poklicne bolezni (1. in 3. točka 112. člena temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja).

II

Število razredov, v katere se uvrščajo vrste oziroma panoge dejavnosti, je pet. Vrste oziroma panoge dejavnosti se uvrščajo v razred glede na višino obveznosti, ki so nastale poprečno na leto v obdobju zadnjih pet let.

III

Vrste oziroma panoge dejavnosti se razvrstijo v razrede s stopnjo dodatnega prispevka:

Stopnja Raz-dodat-red nega pri-spevka	Vrsta oziroma panoga dejavnosti
I. 0,20 %	118, 119, 123, 124, 130, 131, 6, 7, 9, 0 in za-
II. 0,30 %	117, 122, 125, 128, 2, 4 sebniki
III. 0,40 %	115, 127, 512-519
IV. 0,50 %	111, 120, 126, 138
V. 0,60 %	112, 113, 114, 116, 121, 129, 3, 511, 8

IV

Dodatni prispevek se obračunava po stopnjah iz prejšnje točke od kosmatega zneska osebnega dohodka, ki je osnova za plačevanje prispevkov za socialno zavarovanje, in se plačuje od 1. januarja 1968.

V

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1968.

Št. 420-7/67

Ljubljana, dne 22. decembra 1967.

Skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije

Predsednik:

Franc Urevc l. r.

39.

Na podlagi 177. člena temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja (Uradni list SFRJ, št. 24-440/65, št. 57-946/65, št. 29-369/66, št. 52-618/66, št. 12-178/67 in št. 54-702/67) je skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije na 33. seji dne 8. februarja 1968 sprejela

SKLEP

o kritju preostalega primanjkljaja sklada otroškega dodatka za leto 1966, ki ni bil pokrit s posebnim prispevkom

Primanjkljaj sklada otroškega dodatka za leto 1966, ki ni bil pokrit s posebnim prispevkom, se v znesku 851.601,67 din krije iz rezerve sklada otroškega dodatka.

Št. 402-82/67-3/2

Ljubljana, dne 8. februarja 1968.

Skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije

Predsednik:

Franc Urevc l. r.

40.

Na podlagi 22. in 120. člena temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja (Uradni list SFRJ, št. 24-440/65, št. 57-946/65, št. 29-369/66, št. 52-618/66, št. 12-178/67 in št. 54-702/67) je skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije na 33. seji dne 8. februarja 1968 sprejela

SKLEP

o zaključnem računu za leto 1967 sklada invalidskega in pokojninskega zavarovanja

Sprejme se zaključni račun sklada invalidskega in pokojninskega zavarovanja za leto 1967, ki izkazuje:

a) čistih dohodkov 1.075.253.430,18 din

b) skupnih izdatkov 1.096.038.547,37 din

Primanjkljaj 20.785.117,19 din

se krije iz sredstev rezerve, ki bo sproščena v letu 1968.

Št. 402-82/67-3/2

Ljubljana, dne 8. februarja 1968.

Skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije

Predsednik:

Franc Urevc l. r.

41.

Na podlagi 22. in 176. člena temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja (Uradni list SFRJ, št. 24-440/65, št. 57-946/65, št. 29-369/66, št. 52-618/66, št. 12-178/67 in št. 54-702/67) je skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije na 33. seji dne 8. februarja 1968 sprejela

SKLEP

o zaključnem računu za leto 1967 sklada otroškega dodatka

Sprejme se zaključni račun sklada otroškega dodatka za leto 1967, ki izkazuje:

a) čistih dohodkov 155.577.298,92 din

b) skupnih izdatkov 154.490.111,32 din

Presežek 1.087.187,60 din

se prenese v rezervo tega sklada.

Št. 402-82/67-3/2

Ljubljana, dne 8. februarja 1968.

Skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije

Predsednik:

Franc Urevc l. r.

42.

Na podlagi 22. in 94. člena temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja (Uradni list SFRJ, št. 24-440/65, št. 57-946/65, št. 29-369/66, št. 52-618/66, št. 12-178/67 in št. 54-702/67) je skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije na 33. seji dne 8. februarja 1968 sprejela

SKLEP

o zaključnem računu za leto 1967 sklada obveznega zdravstvenega pozavarovanja

Sprejme se zaključni račun sklada obveznega zdravstvenega pozavarovanja za leto 1967, ki izkazuje:

a) čistih dohodkov 12.815.119,78 din

b) skupnih izdatkov 10.287.100,75 din

Presežek 2.528.019,03 din

se prenese v sklad kot izredni dohodek v letu 1968.

Št. 402-82/67-3/2

Ljubljana, dne 8. februarja 1968.

Skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije

Predsednik:

Franc Urevc l. r.

Predpisi občinskih skupščin

SKUPŠČINA OBČINE VRHNIKA

27.

Na podlagi 11. člena statuta občine Vrhnika je skupščina občine Vrhnika na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 30. januarja 1968 sprejela

ODLOK

o dopolnitvi odloka o obvezni vgraditvi vodomeroev na območju občine Vrhnika

1. člen

V odloku o obvezni vgraditvi vodomeroev na območju občine Vrhnika, objavljenem v Uradnem listu SRS, št. 35/66, se prvi odstavek 1. člena dopolni in se glasi:

»Vse delovne organizacije, hišni sveti in zasebniki mesta Vrhnike, Stare Vrhnike, Verda, Borovnice in Loga, ki koristijo vodo iz javnih vodovodov, morajo vgraditi vodomere za odčitavanje porabljene količine vode.«

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.«

St. 3/1-352-012/66-68

Vrhnika, dne 30. januarja 1968.

Predsednik
skupščine občine Vrhnika:

Franci Širok l. r.

POPRAVEK

Pri sklepu o prispevku (soudležbi) oseb, zavarovanih po temeljnem zakonu o zdravstvenem zavarovanju, k stroškom za določene oblike zdravstvenih storitev so bile napake v drugem in tretjem odstavku 4. točke.

Drugi odstavek 4. točke se pravilno glasi:

Od udeležbe pri stroških za sredstva in pripomočke, navedene v prvem odstavku, so izvzeti otroci in mladina do 15. leta starosti oziroma do 26. leta, če so zavarovani kot družinski člani, vajenci in učenci strokovnih šol s praktičnim poukom ter zavarovanci, ki

morajo te pripomočke uporabljati zaradi nesreče pri delu, ki ni nastala po njihovi krivdi.

Tretji odstavek 4. točke se pravilno glasi:

Od udeležbe pri stroških za sredstva in pripomočke pod 1. do 4. alineo prvega odstavka so izvzete osebe po dvojni ali večstranski amputaciji udov nad zapestjem ali nad gležnjem in osebe, ki imajo paraplegijo, triplegijo ali tetraplegijo, razen za čevlje k protezam, ortopedske čevlje in usnjene rokavice.

Komunalni zavod
za socialno zavarovanje Kranj